

ΕΡ1

**ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΛΕΚΤΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ**

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΔΑΠΑΝΗ:

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Α΄.

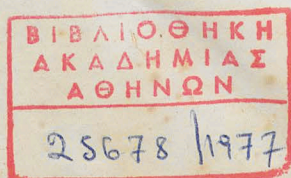
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΘΗΝΑΣ ΑΡΙΘ. 274.)

1860.

ΕΠΙΤΡΑΦΗ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΛΕΚΤΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΔΑΠΑΝΗ

ΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

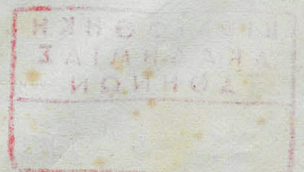
ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ι. ΑΓ. ΠΟΥΛΟΥ

(ΠΑΡΕ ΤΗ ΟΔΩ ΑΘΗΝΑΣ 440, 22Α)

1880

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Η ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία συνέστη διὰ βασιλικοῦ διατάγματος τῷ 1837 ἔτει. Τῷ δὲ 1848 μετεῤῥυθμίσθη ὁ ὀργανισμὸς αὐτῆς, καθ' ἣν μεταῤῥύθμισιν τινὰ τῶν μελῶν, ἀποκριθέντα τῶν λοιπῶν, ἀπήρτισαν πυρῆνα, οὕτως εἰπεῖν, ἐπιστημονικώτερον τῆς ἐταιρείας, τὸν κληθέντα ἀρχαιολογικὸν σύλλογον. Ἀλλὰ τὸ 1854, ὅτε καὶ ἄλλα κακὰ ἐνέσκηψαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπαύσατο ἐνεργοῦσα καὶ ἡ ἐθνωφελὴς αὕτη ἐταιρεία, πάλιν δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1858 ἀνεκλήθη εἰς τὴν ζωὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, δοθέντος νέου κύρους εἰς τὸν παλαιὸν αὐτῆς ἀπλούστερον ὀργανισμόν. Ὁμολογεῖται δὲ, ὅτι ἂν καὶ αἱ καιρικαὶ περιστάσεις δὲν ἦσαν πάντοτε εὐνοϊκαὶ εἰς τὴν ἐταιρίαν ταύτην, οὔτε οἱ δύο ὀργανισμοὶ αὐτῆς ἄμεμπτοι, ἐνήργησεν ὁμως κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μέχρι τοῦδε βίου αὐτῆς πολλαχῶς ὑπὲρ τῶν προγονικῶν μνημείων, ἢ ἀνασκάπτουσα τὰ ὑπὸ γῆν καὶ ἐπισκευάζουσα τὰ ὑπὲρ γῆς, ἢ συνάγουσα τὰ διεσκορπισμένα καὶ συντηροῦσα, ἢ ἐκδίδουσα τύποις τὰ ἀ δημοσίευτα.

Τὰ ἔργα αὐτῆς ταῦτα φαίνονται ἐν τοῖς πρακτικοῖς Π'. γενικῶν συνελεύσεων, τοῖς ἐκδοθεῖσι τῷ 1846—49, εἰς 8ον, καὶ ἐν τέσσαρσι φυλλαδίοις τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συλλόγου, τοῖς ἐκδοθεῖσι κατὰ τὰ ἔτη 1851—55, εἰς 4ον, καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει, τῇ δημοσιευθείσῃ τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς 8ον.

Νῦν δὲ ἡ ἐταιρεία ἐπιχειρεῖ νὰ ἐκδώσῃ ὅσα πρὸ ἐνὸς καὶ ἐπέκεινα ἔτους συνήγαγε μνημεῖα ἐν τῷ Μουσείῳ αὐτῆς, τῷ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐξ ἀγορᾶς ἢ ἐκ δωρεῶν προερχόμενα, καὶ ὅσα ἔτι ἀνέσκαψε καὶ ἀνασκάπτει ἐν τοῖς παλαιοῖς ἐρειπίοις, τοῖς παρὰ τὴν Παναγίαν Πυργιώτισσαν, (πρὸς δυσμὰς τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος τετρακιονίου), καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῶν ἐπιγραφῶν.

Αἱ ἐν τῷ πρώτῳ φυλλαδίῳ τούτῳ περιεχόμεναι ἐπιγραφαί, ἐβδομήκοντα καὶ ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν, εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτοι. Ὅσον εἰξεύρει ὁ ὑπογράφων τὸν παρόντα πρόλογον, ἐξ ἁπλῶν τούτων ἐξεδόθησαν ἤδη πρότερον. Ἐκρίθη ὁμως ἀναγκαῖα ἡ αὐτῶν ἐνταῦθα μετέκδοσις, διότι ἐν ταῖς προτέραις αὐτῶν ἐκδόσεσι παρετηρήθησάν τινες ἀνακρίβειαι καὶ μάλιστα τὰ σχήματα τῶν λίθων καὶ τῶν γραμμάτων δι' ὅλου δὲν εἶχον ἀποδοθῆ. Νῦν δὲ διὰ τῆς λιθογραφίας δεικνυόμενα ταῦτα ἱκανῶς, βεβαιούσι πλεῖστον τὴν διδομένην τοῦ κειμένου γραφὴν καὶ ὑποδοθηοῦσι τὴν περαιτέρω αὐτοῦ ἀνάγνωσιν, ἀναπλήρωσιν καὶ κατανόησιν. Ἀγνοοῦμεν δὲ, ἂν καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπιγραφῶν τινὲς ἤδη προεξεδόθησαν ἢ ἐν Ἑλλάδι, ἢ ἐν τῇ ἀλ-

λοδαπῆ, ὅπερ λίαν ἐνδεχόμενον, καθ' ὅσον οἱ νῦν ἐκδιδόμενοι λίθοι, ἀφ' ἧς ὥρας ἦλθαν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς ἐταιρίας, ἢ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνεσκάφησαν ἐκ τῆς γῆς δαπάνη τῆς ἐταιρίας, ἦσαν, κατ' ἀπόφασιν ῥητὴν τῆς ἐφορείας, προσιτοὶ εἰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ μελετήσωσι καὶ ἀντιγράψωσιν αὐτούς. Ὅσον ἐπὶ τοῖς διέπουσι τὰ τῆς ἐταιρίας, τὸ ἀλλόκοτον δικαίωμα τῆς προτεραιότητος τοῦ ἐκδίδειν καταργεῖται ἐν Ἑλλάδι τῇ πατρίδι τῆς ἐλευθερίας.

Αἱ προταχθεῖσαι τῶν λιθογραφικῶν πινάκων πληροφορίες περὶ ποιοῦ καὶ μεγέθους καὶ μάλιστα καταγωγῆς τῶν λίθων δὲν εἶναι βεβαίως τόσοσιν λεπτομερεῖς, ὅσον ἔπρεπε, ἀλλὰ πλείοτερα νὰ εἴπωμεν δὲν εἶχομεν, ἢ, ἂν εἶχομεν, δὲν ἦσαν βέβαια. Ὅχι ἐν Ἑλλάδι, ὅπου τὰ πάντα νέα καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀρρυθμιστα, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γηραιᾷ Εὐρώπῃ καὶ τοῖς τακτικωτάτοις αὐτῆς Μουσεῖοις τὰ περὶ καταγωγῆς τῶν ἀρχαίων μνημείων, ὡς λίαν δυσχερῆ, δὲν διευκρινοῦνται ὅσον ἀπαιτεῖ ἡ ἐπιστήμη. Αἱ δὲ εἰς τὸ κείμενον παρατηρήσεις (διότι δὲν τὰς ἀξιοῦμεν τοῦ ὀνόματος ἐρμηνείας) δὲν ἐγράφησαν πρὸς ἐντελῆ διασάφησιν τῶν δημοσιευομένων, ἐπειδὴ καὶ καιρὸς καὶ δυνάμεις ἐπαρκεῖς λείπουσιν. Ἄλλοι ἡμῶν κρείττονος ἄς συντελέσωσι τὰ δέοντα, λαβόντες ἐνταῦθα πιστὴν καὶ ἀκριβῆ, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν, τὴν ὕλην διὰ τὰς σοφὰς μελέτας των. Ζητοῦμεν δὲ συγγνώμην διὰ τὴν ἄτακτον, οὕτως εἰπεῖν, τάξιν καθ' ἣν οἱ λίθοι ἐκδίδονται, ὅπερ συνέβη ἐν μέρει μὲν διότι ἀντεγράφοντο ὡς ἐκαστοτε περιήρχοντο εἰς τὸ Μουσεῖον, ἐν μέρει δὲ καὶ δι' ἄλλα αἷτια. Ἄν ἠθέλαμεν νὰ βραδύνωμεν ἐπὶ ποσὸν τὴν ἐκδοσίν των, ἠδύνατο νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὸ κοινὸν τὸ φυλλάδιον εὐστατέστερον· ἀλλὰ ἐπροτιμήσαμεν νὰ θεραπεύσωμεν ταχύτερον τὴν εὐλογον περιέργειαν τῶν ἀρχαιολογούντων, παρὰ νὰ χαρισθῶμεν εἰς τὴν ἰδίαν ἡμῶν φιλοτιμίαν. Ἴσως δὲ ἐν τῷ προσεχῶς ἐκδοθησομένῳ δευτέρῳ φυλλάδιῳ κατορθώσωμεν πλείονα τάξιν καὶ συμμετρίαν, καὶ ἐμβάλωμεν καὶ τινα φιλοκαλίαν, ἧς σχεδὸν παντάπασι ἀμοιρεῖ τὸ νῦν ἐκδιδόμενον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἀπριλίου 1860.

Στέφανος Α. Κουμανούδης, γραμματεὺς τῆς ἐταιρίας.

Ἄρ. 1.

Ἐπὶ Ἀναξικράτους ἄρχοντος ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Στρατοκλῆς Εὐθυδήμου Διομεεὺς εἶπεν· ἐπει[δὴ] Λυκούργος Λυκόφρονος Βουτάδης παραλαβὼν παρὰ τῶν ἑαυτοῦ προγόνων οἰκίαν ἐκ παλαιοῦ τὴν πρὸς τὸν δήμον εὐνοίαν κτλ.]

Λίθος Πεντελήσιος. Ὑψος 0,25, πλάτος 0,26, πάχος 0,11 Γαλ. μέτρου. Εὐρέθη εἰς τὰς παρὰ τὴν Παναγίαν Πυργιώτισσαν ἀνασκαφὰς, ἐν τῷ γόμφῳ τοῦ παχέος ἀσβεστοκίστου τοίχου, ὅστις ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας πρὸς ἀνατολὰς ἠγμένος ἐπὶ βραχὺ, συνάπτει τῷ παλαιῷ τοίχῳ τῷ ἀπὸ νότου πρὸς ἄρκτον διευθυνομένῳ. Ἐν τῷ γόμφῳ τούτῳ αἱ πλεῖσται τῶν ἐπιγραφῶν ἀνευρέθησαν, τινὲς δὲ καὶ ἐν τῷ πρὸς βορρᾶν βλέποντι τοίχῳ τῆς ἐκκλησίας, ὡς δύο ἐκ τῶν τεσσάρων κομματίων τῆς ὑπ' ἄρ. 28 ἐπιγραφῆς, ἐξ ὧν τὸ ἐν εἶχεν ἔξωθεν τὰ γράμματα, ἐπὶ τῆς τοῦ τοίχου ἐπιφανείας, ἄλλαι πάλιν ἐπὶ τοῦ κρηπιδώματος τῆς ἐκκλησίας τοῦ πρὸς βορρᾶν, ὡς αἱ ὑπ' ἄρ. 45 καὶ 46 πλαγίως ἐνωκοδομημένοι καὶ ὀπισόποδα οὕτως εἶπεῖν πλησίον ἀλλήλων, ἔξωθεν δ' ἔχουσαι τὰ γράμματα, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 51 ἐν τῷ πρὸς νότον κρηπιδώματι ἀνεστραμμένη κατὰ κεφαλῆς. Πασῶν τούτων τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἐν ταῦθα εὐρημένων ὑπεγραμμίσσαμεν τοὺς ἀριθμοὺς, ἵνα μὴ λέγωμεν κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Παναγ. Πυργιωτίσσης εὐρέθησαν.

Τὴν μικρὰν ἀναπλήρωσιν τοῦ παρόντος ἄρ. ἐκάμαμεν ὀδηγηθέντες ἐκ τοῦ παρὰ Ψευδοπλουτάρχῳ (ἐν τῷ περὶ τῶν δέκα ῥητόρων συγγραμμάτιῳ) ψηφίσματος τοῦ Στρατοκλέους, τὸ ὁποῖον περιέργως πάνυ συμφωνεῖ τοῖς ὑπολειπομένοις γράμμασι ἐν τῷ λίθῳ, ἂν, ὡς πρέπει νὰ κάμωμεν, παραδεχθῶμεν ὅτι ἕκαστος στίχος τῆς στοιχηδὸν γεγραμμένης ταύτης ἐπιγραφῆς εἶχεν ἀνὰ 42 γράμματα, καὶ συμφωνεῖ μάλιστα ἐν τῷ δευτέρῳ, τρίτῳ καὶ τετάρτῳ στίχῳ. Τὰ δὲ τοῦ πέμπτου στίχου ὀλίγα γράμματα ὡς καὶ τὰ ἐξῆς δὲν συμφωνοῦσι πλέον. Εἰς τόσα ἡμεῖς περιοριζόμεθα περὶ τοῦ ἀξιολόγου τούτου λίθου, ὅστις δὲν εἶναι ἀδιάφορον ὅτι εὐρέθη ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἔνθα καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 28 βίθρον τοῦ Λυκούργου.

Ἄρ. 2.

(οἴομενος δεῖν μὴ ἐνίστα-)
σθαι τῷ τῆς πόλεως συμφ]έρον[τι, ἀλλὰ συναίτι-
ρος γενέσθαι τῇ σωτηρίᾳ· συ]νεπολιόρκει δὲ καὶ

τὸ Μουσεῖον μετὰ τοῦ δήμου, κ]αὶ συντελεσθέντων
 τεῖ πόλει τῶν πραγμάτων κα]ι τὰς λοιπὰς χρεῖας πα-
 ρασχόμενος διατετέλεκεν]καὶ διαμεμένηκεν ἐν τ- 5
 εἰ τοῦ δήμου εὐνοία, καὶ τοῦ] πολέμου γενομένου
 . . . . .] καὶ ἀγωνιζόμενος ὑ-
 πὲρ . . . . . παραγγ[?]έλλ[ο]ι ὁ στρατηγὸς κ-
 . . . . . ἐπαγγέλλετ]αι χρεῖας παρέξεσ[θ]-
 αι . . . . . ἵνα ο]ῦν ἐφάμιλλον ε[ἴ] 10
 . . . . . εὐ]ρέσθαι παρὰ τ.
 . . . . . κα]ὶ ὑπὸ τοῦ δήμο-
 υ, ἀγαθῆ τύχῃ δεδόχθαι τῆ βουλ[ῆ], τοὺς προεδρ-
 οὺς οἱ ἀνλάχωσιν προεδρεύειν ἐν τῶ]ι δήμῳι ε[ι]ς τῆν
 ἐπιούσαν ἐκκλησίαν] χρηματίσαι....] σιναί ἐκ τοῦ χ- 15
 (*+*) ἀταλόγου? . . . . .] γνώμην δὲ ξυμ-
 βάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δήμ]ον, ὅτι δοκεῖ τεῖ β-
 ουλεῖ ἐπαινεῖσαι . . . . . καὶ σ]εφανῶσαι χρυ-
 σῶι στεφάνῳι ἀρετῆς ἕνεκα καὶ φιλο-
 οτιμίας τῆς εἰς τὸν δήμον, εἶναι δ]ὲ αὐτὸν Ἀθηναῖ- 20
 ον . . . . . καὶ ἐξεῖναι γρά]ψασθαι φυλῆ-
 ς καὶ δήμου καὶ φρατρίας ἧς ἀν βούλητα]ι κατὰ τὸν ν-
 ὄμον . . . . . δοῦναι περὶ αὐ]τοῦ τὴν ψῆφ-
 ον . . . . .] ἀθ]λοθέτο[υ
 . σ . 25

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,28, πλάτος 0,15, πάχος 0,08. Πολλῶν γραμμάτων τὰ σχῆ-
 ματα παρχοξότατα. Τὰ ἀπεμιμήθημεν ὅσον ἡδυνάμεθα. Τὸ ο καὶ τὸ ρ καὶ τὸ θ τε-
 τραγωνίζου ἐμφανέστατα, τὸ ω κύκλος εἶναι ἀκλειστος κάτωθεν, ὅπως καὶ ἐν τῇ ἐπιγρ.
 τῇ ἐκδοθείσῃ ἐν τῷ Β'. φυλλαδίῳ τοῦ ἀρχαιολ. Συλλόγου, ὑπ' ἀρ. 63, 6, τὸ ε πλεονάκις δὲν
 ἔχει τὴν μεσαίαν ὀριζόντιον γραμμὴν, ἐπίσης καὶ τὸ ρ ἀκλειστον παρουσιάζεται δις. Καὶ
 ὅμως τοιαῦτα ὄντα τὰ γράμματα, εἶναι τῶν οὐ πολὺ μετὰ τὸν Κάσσανδρον Μακεδονικῶν
 χρόνων, διότι τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι ὅμοιον κατὰ τε τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ τὴν
 ὑπόθεσιν τῶ ἐν Ἐφ. Ἀρχ. ὑπ' ἀρ. 3499 τυπωθέντι, εἰ μὴ καὶ διπλοῦν ἐκείνου ἀντίγραφον.
 Καὶ ἐν ἐκείνῳ μὲν μᾶλλον τὰ ἄνω ἐσώθησαν, ἐν τῷ ἡμετέρῳ δὲ μᾶλλον τὰ κάτω, ἐκεῖθεν
 δὲ συνεπληρώθησαν οἱ τοῦ ἡμετέρου πρῶτοι ἐξ στίχοι. — Ἐν ς. 6 κεῖται ρ μετὰ τὸ π ἐν
 τῷ λίθῳ, ἔξω ἂν τις εἶπῃ, ὅτι εἶναι ἀμελῶς γεγραμμένον ο, μὲ εὐράν. Παρατηρῶ δὲ ὅτι
 λίαν καλῶς διατηρεῖται ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου. Ἐν τῷ 15^ο ς. εἶναι λείψανα τυπικῆς
 φράσεως, ἐμοὶ ἀγνώστου.

Ἄρ. 3.

Ἐπ]ι Μενεκλί[ο]υς ἀρχοντος, ἐπὶ τῆς Πικνδιονίδ-

(*) ὅταν αἱ ἡμέραι ἐξήκω

(x x)
| v-

(xx*) ὄμον, χρηματίσαι περὶ τούτων

ταῦτα ὅτω πως διορθῶνται ἢ ἀναγνωρῶνται ἐκ τοῦ περὶ Φαίδρου ψηφίσματος ἐκ Πικνιδίωνος ἐν Φιλίς. λόμ. Α'. πύχ. 4.

ος] ὁ[γ]δόης πρυτανείας, ἦι Θεόδωρος Λυσιθέου
 Τρικορ]ύσιος ἐγραμμάτευεν, Ἄνθεστηριῶνος
 ἔννη καὶ νέαι, ἐκκλησία] τῶν προέδρων] ἐπεψή-
 ζεν Θεόδ]ωρος Ναυσιμάχου Εὐωνυμεὺς καὶ συ- 5
 μπρόεδροι. Ἐδοξεν τῶι δήμωι Καλλίστρατο-
 ς Γλ]αύκωνος Κρωπίδης εἶπεν· περὶ ὧν ἀπαγγέλ-
 λουσι]ν [ο]ἱ ἐπιμεληταὶ τῶν μυστηρίων ὑπὲρ τῆ-
 ς θυσίας ἦ]ν ἔθυσαν ἐν τοῖς πρὸς Ἄγραν μυστηρ-
 ίοις,] ἀγαθεὶ τύχει, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ, τού- 10
 ς προ]έδ[ρο]υς οἱ ἂν λάχωσιν προεδρεύειν ἐν τῶ-
 ι δήμωι ε]ἰς τὴν ἐπιούσαν ἐκκλησίαν προσαγα-
 γεῖ]ν αὐ[τούς] πρὸς τὸν δῆμον καὶ χρηματίσαι, γ-
 νώμη]ν δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆ-
 μον], ὅτι δοκεῖ τεῖ βουλευῖ, τὰ μὲν ἀγαθὰ δέχεσθ- 15
 αι] τὴν βουλήν καὶ τὸν δῆμον ἂ φασὶν γεγονέναι
 ἐ]ν τοῖς ἱερο[ῖ]ς οἷς ἔθυσον ἐφ' ὑγίαιαι καὶ σωτ-
 ηρῖ]αι τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καὶ τῶν ἄλλων
 ὄσο]ι εἰσὶν εὖνους καὶ φίλοι τοῦ δήμου· ἐπει-
 δὴ δὲ] οἱ [ἐ]πιμεληταὶ [τ]ῶν μυστηρίων πρότερόν 20
 τε ἐ]ν τεῖ θυσ[ῖ]αι τῶν [μ]εγάλων μυστηρίων ἐπεμ-
 ελή]θ[ησαν] τῆς θυσίας κα]ι νῦν τεθύκασιν τὰ σω-
 τήρι]α [τα]ῖς θεα[ῖ]ς ὑπὲρ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμ-
 ου . . . . .]ῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμεμέληται
 καλῶ]ς καὶ [φ]ιλοτίμως, ἐπ[αι]νέσ[αι] [τ]οὺς ἐπιμε[λ]- 25
 ητάς τῶν μυστηρίων . . . . . ημον Γλαύκων[ο]-
 ς . . . . . δην, Δημ[ο]κράτη[ν] Ἐπι . . . . . ου ἐκ Κερ[αμ]-
 έω]ν εὐσεβε[ῖ]ας ἕνεκα τῆς πρὸς τὰς] θεὰς κα]ι φι-
 λοτιμίας τῆς πρὸς τῆ]ν βουλήν καὶ τὸν δῆμον· ἀ-
 ναγράψαι δ]ὲ τόδε [τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέα τ- 30
 ὸν κατὰ] πρυτανείαν, ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στ-
 ῆσαι . . . . . ἐ]ν Ἐλευσ[ῖ]νι . . . . . (*)

1/3

ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,66, πλάτος 0,44, πάχος 0,21. Ἀνεσκάφη ἐν τῇ κατὰ
 τὴν γειτονίαν τῆς Παναγ. Πυργιωτίσσης οἰκίᾳ τοῦ Π. Μαραίου καὶ ἐδωρήθη παρ' αὐτο-
 τῇ ἑταιρίᾳ. Ὁ Μενεκλῆς ἀρχων καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς τρεῖς ἤδη εὐρέθη, καθ' ἃ μοι
 εἶπαν οἱ ΚΚ. Π. Εὐστρατιάδης καὶ Α. Φέλσεν, (ἴδε μάλιστα Π. Εὐστρατιάδου ἐπιγραφικὴ
 διατριβὴν ἐν Ἀθῆν. 1856,) ἀλλ' ἀγνοῶ, ἂν ὠρίσθη ἀκριβῶς τὸ ἔτος καθ' ὃ ἤρξε εἶναι δν
 βεβαίως τῶν πρώτων χρόνων τῆς Μακεδονικῆς ἐπικρατήσεως ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῷ 24^ο στίχῳ
 δὲν συνεπλήρωσα: τοῦ Ἀθηνα, διότι δεκτοῦ γενομένου, ὡς πρέπει, ὅτι ἕκαστος στίχος πλήρῃ

1100
/v
/ε
/w
|

(*) Ὁ Lenormant Rech. p. 65 ἀναφέρει ἐν Ἐλευσίᾳ τῷ ἐτ' ἀπ' ὅθεν δὲ Α. Moinsen ἐν Hestologie p. 250.
 ἐν Ἐλευσίᾳ τῷ ἔτ' ἀπ' ὅθεν δὲ Α. Moinsen ἐν Hestologie p. 250. ἀλλ' ἐξ ἄλλου ὅτι καὶ ἐν τῷ ἐτ' ἐξ ὅθεν δὲ Α. Moinsen ἐν Hestologie p. 250.

ρης (ἐκτὸς τινῶν ἐχόντων διαλείμματα στίξεως), εἶχεν ἐν ταύτῃ τῇ στοιχηδὸν γεγραμμένη ἐπιγραφῇ ἀνά 36 γράμματα, βλέπομεν ὅτι ἐνὸς γράμματος ὁ τόπος λείπει. Ἄλλοι ἄς διευκρινήσωσι ταῦτα, καὶ ἔτι τὸ, ἂν, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, ἐν τῷ 26^φ στίχῳ μετὰ τὸ μ ο ν, καὶ ἐν τῷ 27^φ στίχῳ μετὰ τὸ δ η ν εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ λίθου τόπος κενὸς ἐνὸς γράμματος.

Ἄρ. 4.

. . . . . ε . π -
 . . . . . κα]λῶς.
 . . . . . τὴν ἀν]άθεσι[ν
 . . . . . γ . . . . .
 5
 . . . . . ις
 ἐπαινέσαι . . . . . Ἐ]ρχιέ-
 α] . . . . . ἔνε-
 κα] . . . . . ἐν π]αντὶ καιρῶ[ι
 . . . . . δος καὶ ἀνα- 10
 θεῖναι?] . . . . . ἐν τῷι τῶν ἐφ-
 ἡδων?] . . . . . αδε καὶ ὑπὸ.
 . . . . . είας αὐτῷι . . .
 . . . . . ἀναγράψαι δὲ τ]όδε τὸ ψήφισμ[α
 τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυταν]εῖαν ἐν στήλ[ηι 15
 λιθίνηι, τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ] ε[ἴ]ς τὴν ἀναγρα[φ-
 ἦν καὶ τὴν ἀνάθεσιν] . . . . . μερίσαι τὸν ἐπι-
 τῆς διοικήσεως].

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,25, πλάτος 0,18, πάχος 0,09. Φαίνεται ψήφισμα εἰς τιμὴν γυμνικοῦ ἄρχοντος.

Ἄρ. 5.

Ἄγαθει τύχει, ἐπὶ Αἰσχρονοσ ἄρχον-
 τος, Μουνιχιῶνος ἀγορᾶι κυρίαι, Διο-
 νυσόδωρος Ζωπύρου Ἄλωπεκῆθεν εἴ-
 πεν· ἐπειδὴ Κράτεια, ἰέρεια λαχοῦσα 5
 εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τὸν ἐπὶ Αἰσχρονοσ, τὰ
 τε εἰσιτητήρια ἔθυσεν καὶ τὰς λοιπὰς
 θυσίας τὰς καθῆκεν θύειν ὑπὲρ τοῦ
 κοινοῦ, ἔστρωσεν δὲ καὶ κλίνην εἰς
 ἀμφοτέρα τὰ Ἀττίδεια, καὶ τὰ λοιπὰ πα-
 ρεσκεύασεν καλῶς καὶ ἱεροπρεπῶς, οὐ. 10

θέν ἐνλείπουσα φιλοτιμίας, καὶ τὸν ἐ-
 νιαυτὸν καλῶς καὶ εὐσεβῶς διετέλε-
 σεν θεραπεύουσα τὰς θεὰς καὶ ἀνοίγου-
 σα τὸ ἱερὸν ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέ-
 ραις· ὅπως ἂν οὖν καὶ οἱ ὀργεῶνες φαί- 15
 νωνται χάριν ἀποδιδόντες τοῖς φ[ι]λοτι-
 μοιμένοις εἰς [τ]ε τὰς θεὰς καὶ εἰς ἐ[αυ]τούς,
 ἄγαθει τύχει, δ[ε]δόχθαι τοῖς ὀργεῶσιν,
 ἐπαινέσαι Κράτειαν καὶ στεφανῶσαι
 θαλλοῦ στεφάνωι εὐσεβείας ἕνεκεν 20
 τῆς εἰς τὰς θεὰς καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς
 εἰς ἑαυτούς, στεφανοῦν δὲ καὶ εἰς τὸν ἔ-
 πειτα χρόνον ταῖς θυσίαις καὶ ἀναγο-
 ρεύειν τὸν στέφανον αὐτῆς ἀναγρά-
 ψαι δὲ τὸδε τὸ ψήφισμα τοῖς ὀργεῶνας 25
 ἐν στήλει λιθίνει καὶ στήσαι πρὸ τοῦ
 ναοῦ.

οἱ ὀργε-	ἡ ἱέρεια
ῶνες τὴν	Κράτεια
ἱέρειαν	Ἰερώνυμον.
Κράτειαν.	

Λθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,85, πλάτος 0,35, πάχος 0,08. Εὐρέθη ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἠγοράσθη
 ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας. Τὰ γράμματα λίαν ἀμελῶς κεχαραγμένα καὶ παράξενα. Ἀπεδώκαμεν
 αὐτὰ ἐν τῷ πίνακι ὅσον ἠδυνήθημεν πιστῶς. Ὁ ἄρχων Αἰσχρων, ὡς ἐμάθομεν παρὰ τοῦ
 Κ. Φέλσεν, μνημονεύεται καὶ ἐν ἐπιγραφῇ ἐμπεριεχομένῃ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Κ. Σ. Πιττάκη
 L'ancienne Athenes, σελ. 492. Εἶναι δὲ, ὡς φαίνεται, τῶν Μακεδονικῶν χρόνων. Παρατη-
 ρηθῆτω τὸ ἐν στίχῳ 7 τὰς καθῆκεν, τὸ ἐν στίχῳ 6 εἰσιτητήρια, τὸ ἐν στίχῳ 22
 ἐπαναληφθὲν κατὰ λάθος τοῦ λιθοξόου εἰς. Νέον δὲ ἄξιον λόγου φέρει ἡ ἐπιγραφὴ τὰ ἐν
 στίχῳ 9 Ἀττίδεια, ἑορτὴν, ἡμῖν τοῦλάχιστον ἀλλαχόθεν ἄγνωστον. Τίς δὲ ὁ ἐν τῷ τέλει
 Ἰερώνυμος; Ἴσως ὁ πρῶτος τῶν ὀργεῶνων.

Ἄρ. 6.

. . . ος Ἀθηῖν . . . ος
 τοῖς ὀργεῶσιν, Ἐ . . .
 . . . εἶπεν·] ἐπειδὴ Ὀνασῶ Θε . . . ος
 ἱέρεια λα]χοῦσα εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τὸν
 ἐπὶ . . . ἄρχοντος, ὁμοίως δὲ [καὶ] πάλιν 5
 λαχοῦσα εἰς τὸν ἐπὶ . . .] ἡνίωνος ἄρχοντος ἐνιαυτὸν,
 καλῶς καὶ φιλοτιμῶς τῆ]ν ἱερωσύνην διεξήγαγεν, προ-

νοουμένη τῆς περὶ τὸ ἱερὸν εὐκοσμίας, καὶ τὰ λοιπὰ ἐ-
... .. ὄνην τῆι θεῶν ἔθυσεν δὲ καὶ
τὰς θυσίας τὰς καθηκούσας,] ἀλύτως τε πρὸς πάντας ἀν- 10
θρώπους ἀνεστρ[φη] ἵνα οὖν καὶ οἱ ὀργεῶνες φαί-
ωνται χ' ῥιν τὴν προσήκουσαν] ἀποδιδόντες ταῖς φιλο-
μουμέναις τῶν ἀεὶ λαγχαν]ουσῶν ἱερείων εἰς τὴν
θεὸν, δεδόχθαι τῷ κοινῷ τῶν ὀργεῶνων, ἐπαινεῖσαι τὴν
ἱερείαν . . . . . καὶ στεφ]ανῶσαι θαλλοῦ στεφά- 15
νω ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐσεβεί]ας εἰς τὴν θεὸν καὶ φιλο-
τιμί]ας τῆς εἰς ἑαυτοὺς ἀ]νυθεῖναι δὲ αὐτῆς καὶ εἰ-
κόνα ἐν πίνακι ἐν τῷ ναῷ, στεφαν]οῦν δὲ αὐτὴν καθ' ἑκάστ-
ην θυσίαν . . . . . καὶ] εἰς τὸν ἕ]πειτα χρόνον

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,19, πλάτος 0,14, πάχος 0,06. Εἶχε μετακομισθῆ πρό ἐτῶν ἐκ Πειραιῶς εἰς Μῆλον, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τοῦ ἐν Λαμίας καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν Κωνσ. Μάτσα μετηνέχθη εἰς Ἀθήνας καὶ περιῆλθεν ἔπειτα εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας, ἐξεδόθη δὲ πρῶτον ἐν τῷ Φιλοπύργῳ Ἀθηνῶν, τῆ 2 Μαρτίου 1859. Τὰ γράμματα φαίνονται πως τῶν τελευταίων Μακεδονικῶν χρόνων. Ὅτι ἡ θεὸς τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἡ Μήτηρ τῶν θεῶν, γνωστὸν ἐγένετο ἐκ Πειραικῶν ἐπιγραφῶν, ἐκδοθεισῶν ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημ. ἀρ. 2585 καὶ ἐξῆς. Ἐάν ἦτο σωτέρεα ἡ ἐπιγραφὴ, ἠθέλομεν ἔχει δύο ἢ καὶ τριῶν ἀρχόντων ὀνόματα. Τώρα δὲ μόνον τοῦ ἐν τῷ 6ῳ στίχῳ ὀνόματος τὰ τελευταῖα γράμματα σώζονται. Τὸ ἡμισυ τοῦ πρὸ τοῦ γ γράμματος φαίνεται ὡς Γ ἢ Ζ ἢ Τ. Ὅθεν Ἀγηνίωνος, Ἀζηνίωνος, Ἀτηνίωνος, Τηνίωνος, Ζηνίωνος, ἠδύνατό τις γὰρ συμπληρώσῃ τοιαῦτα ὅμοια ὀνόματα δὲν ἐγνώσθησαν, ἀν καὶ δὲν εἶναι ἐκτὸς πίσης ἀναλογίας. Εἰρηνίωνος δὲ ἢ Ἀθηνίωνος, ἡμεῖς δὲν προτείνομεν. Ἐν τῷ 9 στίχῳ πρὸ τοῦ ο ἐνὸς κ ἢ χ φαίνονται λείψανα. Ὅθεν ἀμπερόνην ἢ ἀκόνην συνεπλήρωσα πρώην· ἀλλὰ τότε χρῆζομεν πλειοτέρων συμπληρωτικῶν λέξεων ἢ ὅσας ἐχώρει πιθανῶς τὸ ἀποκεκομμένον τοῦ λίθου μέρος. Ὅθεν λέγω τώρα ὅτι ἴσως συνεκροτεῖτο ἡ φράσις διὰ τοῦ καθῆκον ἢ ν, (ὡς ἐν τῇ παρὰ Lebas ὑπ' ἀρ. 412 ἐπιγραφῇ) οὕτω πῶς· καὶ τὰ λοιπὰ ε[ὐσεβῶς παρεσκευάσεν ὡς καθῆ]κον ἦν τῇ θεῷ. Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ 16ου στίχου τὸ Α δὲν φαίνεται ὀλόκληρον, ἀλλὰ μόνον ἡ μία αὐτοῦ κεκλιμένη γραμμὴ, ἡ πρὸς τῷ Σ. Ἐπερίμενε τις μᾶλλον ἢ ἀντὶ α, ἵνα ἀναγνωσθῆ τὸ ὄλον· εὐσεβείας τῆς εἰς τὴν θεόν. Τὸ δὲ ἐν τῷ 3ῳ στίχῳ Ὀνασῶ ἀπηρτίσαμεν ἐκ τῶν φαινομένων ἰχνῶν τῶν γραμμάτων, ἀναγινώσεται δὲ τὸ ὄνομα πρῶτον καὶ μόνον ἐν Ἀττικῇ ἐπιτυμβίῳ στήλῃ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 749, d, οὕτω Ὀνασῶ Ἀθηνοδώρου ἐκ Πειραιέων· ἔνθα τὸ σ εἶναι σεληνοσείδες, τὸ δὲ ω ὕπτιον, τῆς τροχάδην (cursiv) γραφῆς. Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφὴ φέρεται καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Κ. Σ. Πιττάκη L'anc. Ath. σελ. 156, ἀλλὰ κοινοῖς κεφαλαίοις γράμμασι, ἐν δὲ τῇ Ἀρχ. Ἐφ. ὑπ' ἀρ. 1891 ἐξετυπώθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πάλιν, γράμμασι τῶν Ῥωμ. χρόνων, ἐν δὲ τοῖς Ant. Hell. II, ἀρ. 1597 ἐξετυπώθη τέλος ἡ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ Α. Ραγκαβῆ, γράμμασι πολὺ παλαιότεροις.

καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὄνομα φέρεται Ὀναπὶ, πάντως κατὰ λάθος. Ἄλλας τινὰς διαφο-
ρὰς τῶν τριῶν ἐκδόσεων τῆς μονοστήχου ταύτης ἐπιγραφῆς ἀποσιωπῶμεν καὶ ταύτας δὲ
ἀνεφέραμεν μόνον χάριν τοῦ κινδυνεύσαντος κυρίου οὐμάτος, καὶ ἵνα δευχθῆ πόσον δυσχε-
ρῆς εἶναι ἡ βεβαίωσις τοῦ κειμένου τῶν ἐπιγραφῶν, ὅταν τις ἀπὸ βιβλίου εἰς βιβλίον πα-
ραπέμπεται καὶ δὲν εἶναι εὐκόλον οὔτε δυνατόν ὅλως γὰ ἴδῃ αὐτὸν τὸν λίθον ἰδίως ὁμμι-
σιν. Οὕτω δὲ δικαιολογούμεθα πως καὶ διὰ τὸ ὅτι πλῆθὸς χωρία τῶν ἐν τῷ φυλλαδίῳ
τούτῳ ἐπιγραφῶν ἀβρόχοις κατὰ τὸ φαινόμενον ποσὶ διεδράμουν.

Ἄρ. 7.

Ἐπι] ἀρχόντος . . .

Τμήμα γείσου ἐκ στήλης ψηφίσματος. Λίθ. Πεντ. Δὲν φαίνεται νὰ ἦτο μέρος οὐδενὸς
τῶν ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ ψηφισμάτων.

Ἄρ. 8.

. . . . . [στεφα-

νώσαι αὐτό . . . . .

διδόναι δὲ ἅ . . . . .

καὶ τοὺς ἱερομ[νήμενας . . . . .

καθισταμένους τὸ [πρῶτον] ? . . . . .

5 οἰων ἀπάντων καὶ ἀπο . . . . . [διά-

φορα. Ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψή[φι-

σμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσα[ι

ἐν τῷ Ἡρακλέω τῷ ἐν κύκλῳ ἐν

Χολαργέων.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,67, πλάτος 0,31, πάχος 0,11. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς ἐταιρίας
παρὰ τινος σκαφέως, εἰπόντος ὅτι εὔρεν αὐτὸν εἰς τὰ ἀλώνια τὰ πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἰησοῦ.

Ἱερομνήμενες δύο Ἡρακλέους ἀναφέρονται ἐν τῇ παρὰ Ῥαγκαβῆ Ant. Hellén. II, ἀρ.
378, ἐπιγραφῇ. Τὸ Ἡρακλέω ἐγράφη οὕτως ὑπὸ τοῦ λιθοξόου. Πρὸβλ. τὸ «μηνὸς Ἡρα-
κλέου» ἐν C. I. Gr. ἀρ. 1699. Τὸ θῆτα τοῦ 4 στίχου ἄνευ ἐσωτερικῆς στιγμῆς ἢ γραμ-
μῆς, καὶ ἐν γένει τὰ γράμματα ἀμελέστερον κεχαραγμένα. Φαίνονται δὲ πως τῶν Μακε-
δονικῶν χρόνων. Ἡ ἀξία τοῦ λίθου μάλιστα τοπογραφικῆ. Νομίζω ὅτι τὸ Ἡράκλειον τὸ
ἐν κύκλῳ ἐν Χολαργέων ζητητέον ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἐν τῷ δήμῳ Χολαργέων, ὅστις ποῦ
κεῖται ἄγνοῶ. Ἄν δὲν μετεκομίσθη ὁ λίθος ἐξώθεν εἰς Ἀθήνας, ῥητέον ὅτι καὶ ἐνταῦθα
ἐστάθη αὐτοῦ ἀντίγραφον, τοῦτο δὲ τὸ εὔρεθέν.

Ἄρ. 9.

Ἐδοξε τῷ δάμῳ Ἑλληνικῷ

καὶ Ἀθανοδώρῳ τοῖς παίδεσσι

τοῖς Ἀγασιστράτῳ Τενεδίοις,

εὐεργέταισι ἐόντεσσι δεδόσθαι

5 κ]κί αὐτοῖσι καὶ ἐκγόνοισι
 προξενίαν καὶ προεδρίαν καὶ
 ἀτέλειαν πάντων καὶ εἰσαγωγῶν
 καὶ ἐξαγωγῶν καὶ εἰσπλου καὶ
 10 ἐκπλου καὶ πολέμῳ καὶ εἰρήνῃ
 ἀσ]γλί καὶ ἀσπονδί καὶ Κυμαίοις
 ἔ]μμεναι καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς
 ἐ]κγόνοις ἐντίμοις εὐθέως καὶ γᾶ[ς
 κ]κί οἰκίας ἔγκτησι καὶ δίκαις
 . . . οἰς καὶ . . .

Λιθ. λευκός. Ὑψος 0,30, πλάτος 0,24, πάχος 0,07. Ἦτο ποτὲ κτῆμα τοῦ μακαρίτου
 Ἰω. Βενθύλου, καὶ ἐξεδόθη ἐν ἔτει 1843 ὑπὸ τοῦ Λουδ. Στεφάνη ἐν τῷ βιβλίῳ Reise
 durch einige Gegenden Griechenlands. Εἶτα περιήλθεν εἰς χεῖρας τοῦ δικηγόρου Ν. Ι. Σα-
 ριπόλου, ὅστις τὸν ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν. Τὸν μετεκδίδομεν δὲ, διότι ἡ πρώτη ἔκδοσις
 ἔχει λάθη ἐν τῷ 1 καὶ 3 στίχῳ οὐ μικρά. Διὰ τὸ λάθος μάλιστα τοῦ γ' στίχου παρε-
 νοήθη καὶ τὸ Κυμαίοις ἔμμεναι τοῦ 10. Ἴδε ἔνθα ἀνωτέρω σελ. 43. Φανερόν δὲ, ὅτι οὐ
 δύο Τενέδιοι πολιτογραφοῦνται Κυμαῖοι, καὶ τὸ ψήφισμα εἶναι βέβαια τῶν Κυμαίων καὶ
 ὄχι τῶν Σμυρναίων. Ἄν δὲ, ὡς λέγει ὁ Στεφάνης, ὁ λίθος εὐρέθη ἐν Σμύρνῃ, τοῦτο δὲν
 ἐνκνυοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν ἐκδοχὴν τῆς ἐννοίας. Διὰ πολλοὺς λόγους δυνατὸν νὰ εὐρέθη
 ἐκεῖ ὁ λίθος καὶ ὅμως νὰ μὴ περιέχῃ ψήφισμα Σμυρναίων. Ἐν τῷ 9 στίχ. τὸ εἰρήνη
 εἶναι σαφές. Ἐγὼ δὲ δὲν προσέθηκα ς, ἐπειδὴ ὑποπτεύω, μὴ καὶ ἐν δοτικῇ πτώσει ἐλέ-
 γατο ἡ φράσις. Τὸ προσγραφόμενον ἰῶτα ἐν τούτῳ τῷ λίθῳ δὲν ἀπαντᾷται, ἢ δὲ διάλε-
 κτος δὲν εἶναι πολὺ Δωριζούσα ἢ Αἰολίζουσα, ὡς δεικνύει τὸ ἔ γ κ τ η σ ι ν. Τὰ τοῦ τε-
 λευταίου στίχου γράμματα, ἅπερ παρὰ τῷ Στεφάνῃ φαίνονται πλείοτερα, εἶναι τόσον ἀμυ-
 δρὰ, ὥστε τίποτε δὲν τολμῶ ἐγὼ ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρ. 10.

Μικρὸν τεμάχιον, ψήφισματος πιθανῶς. Λιθ. Ὑμήτ.

Ἄρ. 11.

Λυκίσκ[ος]			Α	
Διονυσ . . .	Μήδειος	Διόδωρος	Πυθαγ[όρ]ας	Μ . . .
Θεοδωρί[δης]	Μήδειος	Λύσανδρος	Ἀντίοχος	Χαρμ . . .
Διότιμος	Μήδειος	Λυσιάδης	Πολύαινος	Καλλικ . . .
Ἰάσων	Ἀναρχία	Δημήτριος	Ζήνων	Πάμφιλος
Νικίας καὶ	Φιλάνθης	Δημοχάρης	Ἀθωνίδης	~~Ζήνων~~
Ἰσιγένης	. . . . ης	. . . .	Θεόφιλος	Θεμιστοκλῆς
. . οητ . .				Οἰνόφιλος
				Βόηθος

Λίθ. Πεντέλ. Ύψος 0,30, πλάτος 1 μέτρ. πάχος 0.13. Εύρέθη ένθα και αι ύπ' αρ. 69 και 70, και μετηνέχθη εις τὸ Μουσείον τῆς Ἐταιρίας. Τοῦ καταλόγου τούτου δυσεξήγητον φαίνεται τὸ έν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ μετὰ τὸν τρις ἐπαναλαμβανόμενον Μήδειον ὄνομα, ὅπερ ἡμεῖς ἀνέγνωμεν Ἀναρχία. Τί εἶναι τοῦτο; Εἶναι συγκοπὴ τοῦ Ἀντώνιος Ἀρχίας; ἀλλὰ εἰς τῷ τέλει ὁ λίθος δὲν ἔχει, οὔτε εἶχε ποτὲ, ὅσον ἡμεῖς διακρίνομεν. Ἐπειτα οὐδὲν τῶν ἄλλων ὀνομάτων παρουσιάζει τοιαύτην συγκοπὴν. Εἶναι ὁ κατάλογος οὗτος κατάλογος Ἀττικῶν ἀρχόντων, και ἐσημειώθη και ἀναρχία τινὸς ἔτους; Ποίου τούτου; Δὲν εἶναι βέβαια ἢ έν τῷ πρὸ τοῦ ἔτους τοῦ Εὐκλείδου ἀναρχία. Εἶναι τις ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων συμβάσα; Ἴδε Ἀθήναιον 5,51. Εἶναι τὸ Ἀναρχία, τέλος, γυναικὸς ὄνομα δι' ὅτινα δῆποτε λόγον ἐδῶ ἐμβεβλημένον; Ἀλλὰ τοιοῦτο ὄνομα μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον δὲν ἐγνωσθη.

- Ἐκ τῶν λοιπῶν ὀνομάτων τὸ Φιλάνθης και τὸ Ἀθωνίδης εἶναι νέα.
- ..... Διονυσίος
  - ..... ἀνδρῶ
  - ..... στρατό
  - ..... Χσενίος
  - ..... ελος
  - ..... τος Ἐστιάιος
  - ..... ἀντο
  - ..... ωμος
  - ..... σμ]χο
  - ..... ἰδ ο]ς
  - ..... Ἀναρχία [τυπιδος
  - ..... Φιλοχά[ρες
  - ..... Επιχαρ
  - ..... Ἀριστομ
  - ..... Σοσίστρατος
  - ..... Θαβρία[ς
  - ..... Μενοί[τες
  - ..... Ἀντιφάν[ες
  - ..... Κάλλαισ[χρος

Λίθος Πεντελήσιος, εἰς δύο τεθραυσμένους. Ύψος 0,16, πλάτος 0,14, πάχος 0,06. Εὐρέθη έν Ἀθήναις και ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας. Πικαιογραφικῶς και κατὰ τὸ περιεχόμενον ὁμοία ἢ ἐπιγραφή αὐτῆ ταῖς έν τῷ C. I. Gr. ὑπ' αρ. 165—171. Τὸ έν σ. 6 ελος εἶναι, φαίνεται, κατάληξις ὀνομαστικῆς. Ὁδοῦρον σ. κίτλη. γέη: = ἔλος. Τὸ έν στ. 5 Θαβρία[ς, κατὰ τοῦτον ἀκριβῶς τὸν τύπον, μόνον ἴσως παρὰ Κέλασθ med. III, 20 και 21 εὐρίσκαται.

Ἀρ. 13. ὁ κατα
ερηων ἐπι
ἀνέγραψε τὰς σ
κας εἰς τὴν οἶκ[δομῆαν

1. 18. Meyer
Comment. II. σ. 75, 76
χεῖν τὸ φ. 2. ἔργου,
καὶ ὁ ἀναρχία ἐν τῷ
δὴνασ ἐπὶ τῷ 9. 2. 20.
τῆς τ. διμετρίων. ὁ
δὲ Βόικη λέγει ὅ
ἄλλῃ ἀναρχίας. 1. 18
C. I. vol. I. p. 323.

ἐν τῷ νέῳ ἐκδ. τοῦ βιβλίου τοῦ Pauli
Westermann ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Michael
ὀνομαστικῶν ἀναρχίας ἢ σ. 94, 1 και
σ. 225, 3 (ἢ ἐπὶ Δομετιανῶν)
wozu noch die analogen Zustände
der nicht näher bestimmbaren C.
I. Gr. 191 u. 193 (vgl. das. B. 100)
Bemerk. p. 323) angezeichneten
Jahre kommen. Εἶτα δὲ τ. 1. 18
ἢ τὸν ἐπὶ τῷ 9. 2. 20. 10 ἢ 46 πρὸς
τῆς τῆς συντήρωσις ἀναρχίας
δὲ ἀναρχίας ἐπὶ τῷ 9. 2. 20.

(*) ὁ Kieckhoff κατ' ἀντίγραφον ὁ Boeckler μετεπέμψεν
εἰς τὸ C. I. A. τὴν ἀναρχίαν τῆς ἐπιγραφῆς. Ἡνωχ. 1879
σ. 445.
ἢ: Μενοίσιος

του ιεροῦ

1	Ἀθηνῶν	1
10	Ἀριστόκλεια	1
1	Κλεοκράτεια	1
1	Ἀσκληπιάς	1
1	Ζωσάριον	1
1	Σ. Πεδίξ	1
1	Λικινία	1
3	Πῶλλξ	1
1	Ζώσμη	1
1	Ἀσκληπιάδου	1
1	Θεοδώρα	1
1	Πτολεμαῖς	1
20	Ἀριστῶ	1
1	Διογνήτη	1
1	Ἐπικαρπία	1

Handwritten notes in Greek script, including "Cantent. II. v. 73" and other illegible text.

Λίθ. Πεντ. Ὑψὸς 0,40, πλάτος 0,28, πῆχος 0,06. Εὐρέθη ἐν Πειραιεὶ καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑπ' ἀρ. 33 καὶ 34. Ἐν τῷ 4ῳ στίχῳ λαμβάνει ἴσως τὸ ἱερείων μὲ ἠγεγραμμένον. Πρέπει ἄρα γε ἐν τοῖς ἐξῆς νὰ συμπληρώσωμεν τὰς σφυνερ- νισαμένας «ἦ» συμβαλομένας εἰς τὴν οἰκο[δομίαν] τοῦ ἱεροῦ; — Ἐν τῇ δευτέρῃ στήλῃ ἀναγνωστέον ἴσως Φλαμενική ἢ Φλα. Μενίππη Ἀρέστου. Ἐν τῷ προτελευταίῳ στίχῳ πᾶν καθαρῶς φαίνεται τὸ ἀπρὸ τοῦ ρ. Καὶ σήμερον οὕτω λέγομεν κοινῶς, θαραπέυω. Τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ τελευταίου στίχου φαίνεται μᾶλλον Λ, καὶ εἶναι ἴσως ἀριθμὸς δη- λῶν τὰ ἔτη, παρὰ Ν τελικὸν γράμμα τοῦ ἀορίστου. Τὰ ὀνόματα Κλεοκράτεια, Ζώσμη, Πτολεμαῖς, Διογνήτη, Ἐπικαρπία εἶναι νέα. — *To Πτολεμαῖς εὐρεθαι ἐν τῷ C. I. Gr.*

Ἄρ. 14. . . σιος [Γ]ο . . . νουσίου . . .

ἀγωνοθετήσας Θεσφείων
ἐν τῷ ἐπι Ἑρῳδου ἄρχ[οντος
ἐνιαι]τῶι, Ἑρμῆ, π[ι]δο-
τριβοῦν]τος Φιλί[ου] τοῦ
Διοκλέους Φ]ρεαῤῥίου, [ύ-
ποπαιδο]τριβοῦν]τος . . κτλ.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψὸς 0,10, πλάτος 0,09, πῆχος 0,08. Εὐρέθη ἐν Ἀθήναις. Ἐκωλήθη τῇ Ἐταιρίᾳ παρὰ Θεοδ. Βουργουτζῆ. Εἶναι δὲ ἡ ἐπιγραφή αὕτη ὁμοία τῇ ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 255 τυπωθείση, ἣν πληρεστέραν βιέπομεν ἐκδεδομένην ἐν τῇ Ἀρχαιολογ. Ἐφη- μερίδι ὑπ' ἀρ. 1384. Τὸ περιεργότατον σχεδὸν τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς εἶναι ὅτι ὁ λίθος

Handwritten notes in Greek script, including "Dittenbergen" and "ἀπλως".

Large handwritten notes at the bottom of the page, including "C. I. Gr." and other illegible text.

ἀποτέθραυσται ἐν τῷ β' στίχῳ ἀκριβῶς ἐκεῖ, ὅπου καὶ ὁ λίθος ὁ ἐν τῷ C. I. Gr. καὶ τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἐκδοθεὶς, ἦτοι μετὰ τὸ Φιλίο — Ἄλλ' ὁμοίως ρητέον ὅτι οἱ λίθοι δὲν εἶναι οἱ αὐτοὶ. Ἐχειδὲ ἡ ἑτέρα ἐπιγραφή οὕτως:

Διονύσιος Πολυμνήτο . .
 . . εὺς γυμνασιρχήσας ἐν τῷ ἐ . .
 Ἀριστοξένου ἀρχοντος ἐνιαυτ . . .
 Ἐρμῆ, παιδοτριβοῦντος Φιλίο
 τοῦ Διακλέους Φρεαφρίου, ὑπο . .
 . . στριβοῦντος Θεοδώρου τοῦ . . .
 ον Μελιτέως.

Ἄρ. 15.

Γαμηλιῶνα	
Τητιανός.	
Ἀνθεστηριῶνα	
5 Ἀσκληπιόδοτος.	
Ἐλαφροβλιῶνα	Ἐ
Κλ. Λυσιάδης.	Ἀβ[ά]σαντος
Μουσιχιῶνα	
Διονύσιος.	Αὐρ.
10 Συστρεμματάρχαι	Αὐρ.
Κλ. Λυσιάδης	Η.
Ζώσιμος Ζωσίμου Βησαϊε[ύ]ς	
Τητιανός	Γέλλ[ι]ος
Φιλαθήναιος	Υ.
15 Ἀσκληπιόδοτος.	Αὐ . .
Ζώσιμος	Αὐ . .
Ἀγαθοκλῆς.	
Ἐρεχθείδος.	
Κλά. Καρπίων	
20 Φιλοκλῆς Εὐπόρ[ε]ου	
Α[φ]ρ[ο]δεΐσι[ος].	

Αἰθ. Πεντ. Ὑψος 0,38, πλάτος 0,25, πάχος 0,12. Εὐρέθη ἐν Ἀθήναις, καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας. Ὁμοία εἶναι τῇ ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀριθ. 270, ἐκτυπωθείση, ἔνθα γυμνασιρχαὶ ὅλων τῶν μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ καταλέγονται. Οἱ δὲ συστρεμματάρχαι, ἐφηβική τις νομιζομένη ἐνταῦθα ἀρχὴ, ἀναφέρονται καὶ ἐν τῇ ἐπιγρ. τῇ δημοσιευθείσῃ ἐν Ἐφημ. Ἀρχ. ὑπ' ἀρ. 1831. Ἐκ ταύτης δὲ τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς καὶ ἐκ τῆς ἄνω εἰρημένης τοῦ

C. I. Gr. διορθούσθω ἢ συμπλήρωσις τῆς ἐν Ἐφημ. Ἀρχ. ὑπ' ἀρ. 3239 ἐκδοθείσης, ἐνθα τὰ κτη κακῶς συνεπληρώθησαν Κτησίου, τὰ Ποσειδεω Ποσειδεωνίων, τὰ Γαμηλιων ἐτο-
νίσθησαν Γαμηλίων καὶ τὰ Ἀνθεστηρ Ἀνθεστηρίων, ἐν ᾧ εἰς ὅλα ταῦτα προσθεταί ἀπλῶς
αἱ καταλήξεις τῶν μεγῶν κατ' αἰτίατ. πτώσιν. Ἰ. κ. λ. ἔκδοσις: κατεμνηστεύσθαι.

Ἄρ. 16.

Κεκρο]πίδος	Ἐ . . .
, Πιθ[εύς)	Δίφνος
. . νίδης, Μελι(τεύς)	Πολύκα[ρπος
Εὐτυ]χιανός Μελι(τεύς)	Πολυχρόνιος
. ἴδος]	Δομέστιχος
. . . ος	Δωρίων Ἀγαθημέρου
. . εὺς	Μηνόδωρος Γαίου
. . ς	Γάιος,
	Σουλπίκιος Θάλαμος
	Φίλερος,
	Ἀβάσκαντος,
	Ζώπ]υρος Ἀβασκάντου
	. . . ων,
	Ἀγαθή]μερος
	. . Ζ]ωσίμου

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,16, πλάτος 0,27, πάχος 0,08. Εὑρέθη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ σκαφῶν
ὡς καὶ ὁ ἐξῆς, καὶ διὰ τοῦ Καθηγητοῦ Α. Ῥουσοπούλου περιήλθεν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς
Ἑταιρίας. Αἱ ἐπὶ τοῦ λιθογραφικοῦ πίνακος μετὰ τινὰ ὀνόματα ἐλικες φανερόνουςι κατὰ
τὸν Boeckh, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἦν τὸ αὐτὸ τῶ τοῦ υἱοῦ.

Ἄρ. 17.

Ἐ]πὶ Διογε . . .
 . . Κηφεισιεύς
 . . Λυσίμαχος
 . . Ζώσιμος Μει
 Βά]ρχος Διονυσίου
 Ἀθ]ήναιος Διονυσίου
 Μέ]νανδρος Διονυσοδώρου
 Ἀ]πολλώνιος Ἀντιπά]τρου
 Νομ]ήνιος Ζωσίμου

.. ου — Εὐνομο

Εἰσίδοτος . . .

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,20, πλάτος 0,14, πάχος 0,06. Ἴδε τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν. Διογένης ἀν συμπληρώση τις ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ, ἔχει ἴσως τὸ ὄνομα τοῦ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἄρχοντος, τοῦ καὶ ἐν ἀρ. 353 τοῦ C. I. Gr. μνημονευομένου. Ἀλλ' ἴσως μάλλον πρέπει νὰ συμπληρώσωμεν ἐπὶ Διογενίου . . . ταῦτα γράφει Παννὰς. 1863. —

Ἄρ. 18.

. Χ]σenoφα[ντο . .
. σοὶ κατέθ[εκε ?
. . . ὄρος . .

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,12, μῆκος 0,32, πλάτος 0,18. Εὐρέθη ἐνθα καὶ οἱ ὑπ' ἀρ. 27, 69 καὶ 70 λίθοι, καὶ ἐδωρήθη τῇ ἐταιρίᾳ ὑπὸ Ἀντ. Βενιζέλου καὶ Φωκ. Λιανοσταφίδα. Ἐμμετρος φαίνεται ἡ ἐπιγραφή. — *Ο Kirshoff εἰς τὸ C. I. A. κατονομάσκει ἐξ αὐτῶν ὁλόκληρον ἀρχαίον!*

Ἄρ. 19.

. . . . α . . . . .
παρὰ στρατηγόν τόν
. . . ταμιόν ΤΗΗΗΔΔ

ΗΔΗΗΗΗ . . . XXX

ἐπιστάτες . . . . . ετ

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,21, πλάτος 0,26, πάχος 0,08. Παραβληθῆτω τῇ ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 156 ἐκδοθείσῃ ἐπιγραφῇ: (ἴδε καὶ Ἐφημ. Ἀρχαιολ. ἀρ. 3266) ἀλλ' ἐκεῖνη νεωτέρων χρόνων. Πρὸλ. ἔτι καὶ Ἐφημ. Ἀρχ. ἀρ. 3451 καὶ 3452.

Ἄρ. 20.

II Ἐτεο[καρπάθιοι
Καρπαθο(υ) EI
IIII Ἀρχέσεια IIIII³ΔΔΔ
Κάσιοι ΗΔΔΔΗΙ
Καρπάθιοι ΔΠΗΗΗΗIIII
Χαλκειᾶτα[ι
Κεδ]ριᾶται

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,16, πλάτος 0,16, πάχος 0,08. Εἶναι ἐπιγεγραμμένος ἐπὶ τῶν δύο προσώπων. Εὐρέθη μεταξύ λίθων κοινῶν πωληθέντων ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου, προερχομένων δὲ ἐξ ἐρειπίων ἐκκλησιδίου κειμένου ποτὲ πρὸς ἄρκτον τῆς νῦν κτιζομένης Σιναΐας Ἀκαδημίας. Ὁ ἀγοραστὴς τῶν λίθων, ὁ καθηγητὴς Γ. Μακκᾶς, παρατηρήσας τὸν λίθον ἐνεπίγραφον, ἐδωρήσατο αὐτὸν τῇ Ἐταιρίᾳ. Εἶναι δὲ προφανῶς τεμαχίον ἀναγραφῆς φόρων τῶν Ἀττικῶν, ὁποῖα πλεῖστα μέχρι τοῦδε ἐδημοσιεύθησαν, καὶ ζητητέον, εἰς ποῖον τῶν γνωστῶν τεμαχίων δύναται νὰ προσαρμοσθῇ.

*Ἐπιγραφή εἰς τὴν παρὰ Koehler σελίδα 3
ἀρχαίου, εἰς τὴν παρὰ Kirshoff
εἰς τὸ C. I. A.*

Ἄρ. 21.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,30, πλάτος 0,27, πάχος 0,11. Ὁμοίας ὑποθέσεως ἐπιγραφὰς περὶ μισθωσαμένων καὶ ἐγγυητῶν βλέπομεν δημοσιευμένας ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἄρ. 82, 82, 103 καὶ 104, καὶ τῇ βοήθειᾳ ἐκείνων ἐξεταστέα καὶ ἡ παροῦσα, ἣτις εἶναι μὲν ἐπιμελῶς κεχαρμημένη, ἀλλ' ἐβλάβη πολὺ ὑπὸ τοῦ χρόνου.

Ἄρ. 22.

Λυκοῦργος
ὁ ῥήτωρ.

Βάθρον ἑλλιπές, τεθραυσμένον εἰς 4 κεμμάτια, λίθου Ὑμηττείου. Ὑψος 0,22, μῆκος 0,63, πλάτος 0,41. Τὰ γράμματα ἀπεδώκαμεν ὅσον ἠδυνήθημεν πιστῶς ἐν τῷ πίνακι, ἵνα κρίνωσιν οἱ ἀρχαιολογοῦντες, ἂν ᾖναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσι ὡς σύγχρονα τοῦ ῥήτορος. Μέγεθος ἔχουσι 0,05. Ἐτι ἴσως ὑποβλητέα εἰς Πυρρῶνειον ἐξέτασιν καὶ ἡ ἔκφρασις· ὁ ῥήτωρ, ἂν δηλ. εἶναι πρέπουσα εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους. Ἐνωθεν τοῦ βάθρου βλέπει τις βαθουλώματα, διὰ νὰ ἐνστηριχθῇ ἐντὸς αὐτῶν ὁ ἀνδριάς. Κατὰ Πausανίαν (1, 8, 2) ἔκειτο χαλκοῦς ὁ Λυκοῦργος ἐν Ἀθήναις, μετὰ τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων, ἀλλὰ ποῦ ἔκειντο αὗται; Ὁ Πausανίας τὸ γινώσκει. Ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰκάζουσιν. Ἄλλ' εὐρέθη ἄρχε καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ βάθρου τοῦτο, ἢ μετεκομίσθη ἄλλοθεν; Δὲν εἶναι πιθανὸν ὅτι μετεκομίσθησαν αὐτοῦ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐνεπίγραφοι λίθοι, ὅπως μάλιστα ἐπιτύμβιοι;

Ἄρ. 23.

.. ἀν]έθηκαν οἱ ἐπὶ Διο . . . [ἄρχοντος
στεφανωθ]έντες ὑπὸ τῶν [δημοτῶν

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,12, πλάτος 0,17, πάχος 0,08. Εὐρεθεὶς ἐν τῇ θέσει τοῦ λεγομένου Πρυτανείου, ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Ἀντ. Κυριακίδου. Πρβλ. τὰς ἐν σελ. 736 καὶ 738 τοῦ II τόμ. τῶν Ant. Hellén. τοῦ A. Ῥαγκαβῆ ἐπιγραφάς.

Ἄρ. 24.

Ἡ βουλ[ή . . .
ἡ ἐπ[ί . . .
στε[φαν . . .
ἀρε[τῆς ἕνεκα

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,20, πλάτος 0,20, πάχος 0,11.

Ἄρ. 25.

Ἡ βουλ[ή

. . . 10 . . .

Λίθ. μέλας Ἐλευσίνιος. Ὑψος 0,10, μῆκος 0,24, πλάτος 0,25.

Ἄρ. 26.

... Εὐ]πυρίδης ἀγορανόμο[ς ...

. . . τὸν]ζυγὸν καὶ τὰ μέτρα ἀνέ[θηκεν

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,22, μῆκος 0,68, πλάτος 0,55. Τὸ βῆθρον τοῦτο ἔκειτο πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοὺς βορείους τῆς ἀκροπόλεως πρόποδας οἰκίας τοῦ πρώην συμβολαιογράφου Κοσμά Κοκκίδου, καὶ ἐδωρήθη ὑπ' αὐτοῦ τῇ Ἐταιρίᾳ.

Ἄρ. 27.

..... ντιων ...

..... λης ἥρωα ἐπιμ . . .

. . . ταμία Θρασυδούλο]υ

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,40, πλάτος 0,27, πάχος 0,28. Εἰς τρία τεθραυσμένος. Τῆς αὐτῆς καταγωγῆς, ἥς καὶ ὁ ὑπ' ἄρ. 18.

Ἄρ. 28.

..... ἰδης

..... ους Σουნიεύς

..... ο]υ Κοθωκίδης

..... ος Αἰξωνεύς

5 ..... άτου ἐκ Κε(ραμέ)ων

..... χου Μελιτεύς

..... ω]νος Ἀγρυλῆθεν

..... μ]νήστου Οἰναῖος

..... οκράτου ἐκ Κερα(μέ)ων

10 ..... ο]υ Ἀχαρνεύς

..... κλέους Παιονίδης.

. . . . . πόλ]εως σωτῆρε πολῖται

. . . . . ἰδίαις ἀνέθηκαν

. . . . . , ... σι χαράγμασι Μουσῶν

15 . . . . . δῆμου τε ἕκαστον

. . . . . Ἀσίας πολυχρύσου

. . . . . πρό]φρων δῆμος Ἀθηνῶν

. . . . . δεῖγμα μέγιστον

. . . . . α θεοὶ δὲ χάριν.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,40, πλάτος 0,23, πάχος 0,09. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας παρά τινος εἰπόντος, ὅτι εὔρεν αὐτὸν ἐν Ἀθήναις. Ἐν τῷ 5 καὶ τῷ 9 στίχῳ μοι φαίνεται ὅτι εἶναι συγκοπὴ τοῦ δημοτικοῦ ιδιότροπος. Τὸ ὀκτάστιχον δακτυλικὸν ἐπίγραμμα, οὗ ὁ τελευταῖος μόνον στίχος εἶναι Ἡρωελεγείος, μὴ ἀναφέρεται εἰς τὸν Δημήτριον τὸν πολιορ-

κητήν και τὸν πατέρα του; Ὁ 2 καὶ ὁ 4 αὐτοῦ στίχος καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν μεταξέ-
σθησαν ἔκπαλαι καὶ πάλιν ἐπεγράφησαν.

Ἄρ. 29.

... εὐς
ἀν]έθηκεν.
Λεωχάρ[ης

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,17, πλάτος 0,30, πάχος 16. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου οὐ πολὺ λείως
ἐξεργασμένη. Ὑπὸ τὰ Λεωχαρ φαίνεται τὸ ἄνω μέρος γράμματος ἢ Γ ἢ Ε. Πλείστοι βέ-
βαια συμπληροῦντες ἐποίει ἢ ἐπόησεν ἢ ἐποίησεν ἢ ἐπώσεν, θέλουσι ζητήσει καὶ τίς τῶν
δύω ἢ τριῶν Λεωχαρῶν εἶναι ὁ ἐνταῦθα ἀναγεγραμμένος.

Ἄρ. 30.

Τιμοκράτη[ς . . .
ἐποί . . .

Λίθ. Ὑψήτ. Ὑψος 0,19, πλάτος 0,18, πάχος 0,22. Τὸ γράμμα ο ὦ; θ δις γεγραμ-
μένων εἶναι βέβαιον. Τιμοκράτην τεχνίτην ἀγνωστῶ ἄλλοθεν. ~~Ἐυρέθη ἔξωθεν α' 70~~
~~ἔξωθεν ἑρμῆκου ἑσῆ, ἢ ἄλλῃ.~~ Ἄρ. 31.

Ἀγαθῆ τύχη,
Δι] Στρατίω
... ἐμων κα[ι
[Καλλι]στιανὸς
Γερμ]ανικοπο- 5
λίτα]ι καὶ α . .
... εὐ]χῆς χ[άριν.

Βωμοειδὲς βῆθρον λίθου Πεντ. Ὑψος 0,29, πλάτος 0,18, πάχος 0,10. Μετεκομίσθη
εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας ἐκ τῆς θέσεως, ἔνθα τὰ γιγαντόσχημα ἀγάλματα, τὰ παρὰ
τὴν Παναγίαν Βλασταροῦ. Ἐκεῖ ἴσως καὶ εὐρέθη ἐν τῇ περυσινῇ ἀνασκαφῇ. Τὸ ἐπίθετον
Στράτιος τοῦ Διὸς (περὶ οὗ ἴδε Ἡρόδοτον 5,119 καὶ Στράβωνα 14,2) ἀνεγνώσθη καὶ εἰς
ἄλλας δύο Ἀττικὰς ἐπιγραφάς, ας ἐξεδώκαμεν μετὰ σημειώσεων ἐν τῷ Φιλοπάτριδι
Ἀθηνῶν (8 Νοεμβρ. 1858 καὶ 12 Νοεμβρ. 1859) αἵτινες εἶναι ἐπίσης ὡς καὶ ἡ πα-
ροῦσα, τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, καὶ ἔχουσιν οὕτως α) ἀγαθῆ τύχη. Δι] Στρατίω Διότιμος
Ὑψικράτης, Δρόσερος Σευῆρος οἱ Ἀμασεῖς β) Δι] Στρατίω Γν[αῖος] κ[αί] Λ[εύκιος] Μου-
σώνιοι εὐχῆς χάριν.— Ἴσως δὲ δὲν εἶναι τύχης ἔργον, ὅτι καὶ εἰς τὰς τρεῖς ταῦτας ἀνα-
θηματικὰς ἐπιγραφὰς πλείονες τοῦ ἑνὸς εἶναι οἱ ἀνατιθέντες, οὐχί εἷς, ὡς καὶ ὅτι οἱ τῶν
2 ἐπιγραφῶν εἶναι Ἀσιανοί, ἂν ἢ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς συμπλήρωσις θεωρηθῇ πιθανή.

Πληροφορίας περὶ τοῦ τόπου τῆς εὐρέσεως τῶν δύο ἐτέρων ἐπιγραφῶν, ὡς καὶ πιθανολογίας τινὰς περὶ Στρατίου Διδῶς ἐν Ἀθήναις, ἐξεθέσμεν ἐν τῇ ῥηθείσῃ ἡμερῶν, καὶ ὁ βουλούμενος ἄς ἀναδράμῃ ἐκεῖ, ἀν δὲν προτιμᾷ οἰκοθὲν τι νὰ εἰκοτολογήσῃ.

Ἄρ. 32.

Καλλιστογένης

Καλλιππου στεφανηφορήσας

Ἀπόλλωνι.

Λίθος φακίος. Μῆκος 0,58, ὕψος 0,08, πλάτος 0,16. Εὐρέθη ἐν Αἰγιόλῃ τῆς Ἀμοργοῦ, καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Ν. Βαρβαρήγου. Τὸ Καλλιστογένης νέον. Ἐν τῷ 3ῳ στίχῳ βλέπομεν, ὅτι ὁ λιθοξόος ἐχάραξε δις τὰ ΑΠΙ κατὰ λάθος.

Ἄρ. 33.

Ἄξιος καὶ [Κλεῖ] ὡ Ἀρτέμιδι

Ναναί εὐξάμενοι ἀνθήκην.

Λίθ. Ὑμήτ. Μῆκος 0,47, ὕψος 9,04, πλάτος 0,17. Εὐρέθη ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἡγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας. Ἄνωθεν ἔφερε ποτε, ὡς φαίνεται, ἀγαλμάτιον. Τὸ Νανὰ, ὡς ἐπίθετον τῆς Ἀρτέμιδος, νέον. Νανὰ ὁμῶς νύμφη, θυγάτηρ τοῦ Σαγγαρίου καὶ μήτηρ τοῦ Ἄτυος ἀναφέρεται ὑπὸ Ἀρνοβίου 5, σελ. 199 καὶ 206.

Ἄρ. 34.

Ἐπὶ Ἐπικράτους ἄρχοντος Μεγίστη

Ἀρχιτίμου Σφητίου θυγάτηρ Μητρὶ

θεῶν εὐάντη ἰατρίῃ Ἀφροδίτῃ

ἀνέθηκην.

Λίθ. Πεντ. Μῆκος 0,54, ὕψος 0,15, πλάτος 0,40. Βίθρον φέρων ἀγαλμα γυναικεῖον ἀκέφαλον, ὀλίγω βραχύτερον τοῦ φυσικοῦ ἀναστήματος, ἐν χιτῶνι καὶ ἱματίῳ, καὶ ἔχον ἐν τῇ σωζομένη ἀριστερᾷ χειρὶ δύο φέλλια, διαφόρου εἶδους. Εὐρέθη ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς χερσονήσου, ἀνωθεν τῶν μύλων, καὶ ἡγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας. Ὁ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἄρχων Ἐπικράτης ἀγνοῶ, κατὰ ποῖον ἔτος ἤρξε. Ἡ μήτηρ θεῶν ὅτι εἶχεν ἱερὸν ἐν Πειραιεῖ, κατεδείχθη καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιγραφῶν Πειραικῶν, ἐκδοχισῶν ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερ. τῷ 1853 ἐν φυλλαδ. 40, εἶθα καὶ τὸ ἐπίθετον εἰατρίῃ, ἔτι δὲ καὶ τὸ εὐαντήτω, ὅπερ ἐνταῦθα, εὐάντη γράφεται ἄνευ τοῦ ἰ τοῦ ὑπογεγραμμένου. Εὐάντεια κατ' αἰτιατικὴν εὔρηται, ὅσον γνωρίζω, μόνον παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ ἐν Ἀργοναυτικῶν Δ, 147. Τὸ Ἀφροδίτῃ δὲν πρέπει νὰ μᾶς πρᾶξεν ἐνέουση. Ἴδε Gerhard Μυθολογίαν ἑλληνικὴν § 139 — 141. Παρκτηρηθῆτωσαν ἔτι τὸ Ἀρχιτίμου καὶ τὸ Σφητίου.

Ἄρ. 35.

Τελεσοφόρ[ω]

Αἰμιλιαν[ός]

ἄναρ ἰδῶ[ν].

καὶ ἐν ῥηθείῳ
— τὸ ἡμερῶν (ἄρ. 32)
ἐν τῷ 15 Δεμ. 1864
ταίχ. 2ο Παιδείας,
ἐπὶ...
καὶ ἐν τῷ Annali 4 1864
ἐπὶ παρομοίῳ

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,06, πλάτος 0,12. Εὑρέθη κατὰ τοὺς ἀγροὺς τοὺς περὶ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Ἰω. Παπιδάκη, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ λίθος εἶναι ἀποτεθραυσμένος ἄνωθεν, καὶ οὕτω λείπει τὸ ἀγαλματίον τοῦ θεοῦ Τελεσφόρου, ὅπερ δηλοῦται ὑπὸ τῆς συμπληρωθείσης ἐπιγραφῆς. Ἐξεδόθη πρῶτον ἐν τῷ Φιλοπάτριδι, τῇ 10 Ἀπριλίου 1859. Τότε συμπαραβάλλοντες τὴν φράσιν «ὄναρ ἰδὼν» μὲ ἄλλας ὁμοίας εὕρισκομένας ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς, ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ παραθέσωμεν καὶ ἐνὸς τῶν ἐν τοῖς Προπυλαίοις νῦν δικτηρουμένων βωμῶν τὴν ἐπιγραφὴν, ἣτις καίτοι δις ἐκδοθεῖσα (ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημ. ὑπ' ἀριθ. 47, καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ Mittheilungen aus Griechenland τοῦ Schoell, σελ. 120,) δὲν ἐξεδόθη ὁμῶς κατὰ πάντα ὀρθῶς. Ἐχει δὲ οὕτως ἐπὶ τοῦ λίθου·

Τόν δε Λύκε[ς] . . . . . κατ' ὄνιον

Τῷ ξείνων ἐφόρω βωμῶν ἔθε . το Διί.

Τὰ μέσα δηλ. τοῦ πρώτου στίχου, ὡς καὶ ἐν γράμμα τοῦ δευτέρου, τὸ ν τοῦ ῥήματος, ἀπεξέστησαν ἤδη ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις ἐπίτηδες καὶ ἐλειάνθη ἔπειτα ἐπιμελῶς ὁ λίθος· ἀλλ' οὕτω τὸ μέτρον τοῦ β' στίχου βλαβὲν καιρίως, προδίδει ὅτι δῶν τοῦλάχιστον ἦταν οἱ ἀρχῆθεν ἀνυθέμενοι τὸν βωμόν. Παράβαλε καὶ τὸ λιθογράφημα τῆς «Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος».

Ἄρ. 36.

ἔρος

Μουσῶν

κῆπου.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,68, πλάτος 0,32, πάχος 0,17, Εὑρέθη πέρυσιν ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελιῶν τῆς οἰκίας τοῦ Π. Γιαννοπούλου, ἐλεγκτοῦ, (τῆς κειμένης παρὰ τὴν βόρειον πλευρὰν τῆς πλατείας τοῦ συντάγματος) καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ. Ὁ λίθος εὑρέθη ἐν τινὶ τάφῳ πλαγίως ἐρρίμμενος, καὶ ἔχει ὀπισθεν βαθούλωμά τι ἐπίμηκες κανονικόν, μιᾶς περίπου σπιθμῆς μήκους. Πρακτοῦμεν, ὅτι ὀλίγα βήματα μακρὰν τῆς οἰκίας τοῦ Π. Γιαννοπούλου πρὸ τῶν βασιλικῶν ἵπποστασιῶν εὑρέθησαν προπέρυσιν καὶ ἄλλοι λίθοι ἔχοντες ὄρων ἐπιγραφὰς καὶ μάλιστα τὸ «ἔρος Κολλυτοῦ,» οἵτινες ἐξεδόθησαν ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι. Ἄλλοι ἄς κρίνωσιν, ἂν οἱ λίθοι οὗτοι καὶ ὁ ἡμέτερος πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς κείμενοι ἐν τῇ ἀρχικῇ των θέσει, ἢ ὡς ἐκεῖσε μετακομισθέντες ἄλλοθεν ἐν παλαιότεροις χρόνοις. «Μουσῶν κῆπον ἢ Μουσῶν νκόν» ἐν Ἀθήναις ἡμεῖς ἄλλοθεν δὲν γνωρίζομεν, Μουσῶν δὲ Ἰλισιάδων βωμὸς ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Παισανίου παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν· πρβλ. καὶ ἐπιγραφὴν ἐν Ἐφημερ. Ἀρχαιολ. ὑπ' ἀρ. 1204. Εἰρήσθω δὲ καὶ τότε τὸ παράξενον, ὅτι ὁ λίθος οὗτος εὑρέθη παρὰ τὴν νῦν ἀπό τινων ἐτῶν ὀδὸν Μουσῶν καλουμένην (τὴν ἀποτελοῦσαν τὴν βόρειον πλευρὰν τῆς πλατείας). Ἀπλῆ βέβαια συγχυρία τοῦτο.

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον μικροῖς γράμμασιν ἐν τῷ Φιλοπάτριδι, (φύλλῳ τῆς 10 Ἀπριλίου 1858.).—

Ἄρ. 37.

Ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου
Ἄππιον Κλωδίον Ἀππίου υἱὸν Πόλχερ
αὐτοκράτορα, τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην.

Λίθ. Ὑμῆτ. Ὑψος 0,30, μῆκος 1,30, πλάτος 0,61. Εὐρέθη ἐν τῷ κατωφλίῳ θύρας
τινὸς ἀναφανείσης παρὰ τὸ ἅγιον βῆμα τῆς Παν. Πυργιωτίσσης.

Ὁ τιμώμενος ἴσως εἶναι ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς τοῦ διαβοήτου δημαγωγοῦ Κλωδίου,
τοῦ ἐπὶ Κικέρωνος, αὐτὸς ἐκεῖνος ἴσως, ὅστις Προπύλαια ἐν Ἐλευσίνι κατεσκεύαζε, κατὰ
Κικέρωνα ἐν ταῖς πρὸς Ἀττικὸν ἐπιστολαῖς 6, 1. Τὸ υἱὸν ἄνευ τοῦ εὐρίσκειται οὕτω
καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἀριθμοῖς ἐκτὸς τοῦ 38^{ου}. Εἰς τὸ τέλος τοῦ β' στίχου οὐδέποτε εἶχε
γραφῆ Α, ἀλλ' ἄκλιτον ἠθέλησαν τὸ Πόλχερ. Σημειοῦμεν δὲ διὰ τοὺς μὴ ἐντριβεῖς εἰς τὰ
τοῦ ἀρχαίου βίου τῶν Ῥωμαίων, ὅτι τὸ αὐτοκράτορα δὲν σημαίνει μόναρχον βασιλέα ἢ
Καίσαρα, ἀλλὰ στρατηγὸν αὐτοκράτορα, ἔχοντα τὴν τιμητικὴν ἐπίκλησιν τοῦ imperatoris.
Οὕτως ἀπαντᾶται καὶ ἐν τῇ κατωτέρῳ ὑπ' ἄρ. 41 ἐπιγραφῇ.

Ἄρ. 38.

Ὁ δῆμος
Παῦλλον Αἰμίλιον
Λευκίου υἱὸν
Λέπεδον, ἀνθύπατον,
αὔγορα.

Λίθ. Πεντ. Τῆς ἄνω σειρᾶς τῶν βάρθρων ἢ σπονδύλων, τῶν κειμένων πρὸς τῷ νοτίῳ τοίχῳ
τῆς ἐκκλησίας, ἔσθθεν. Ἡ Παν. δηλ. ἡ Πυργιωτίσση ἔχει ὑπὲρ τοὺς 30 τοιοῦτους σπονδύ-
λους ἄλλους, ῥαβδωτοὺς, ἄλλους ἀβράβδωτους, ἐκ τῶν τελευταίων δὲ τινες ἔχουσι τὰς ἐν-
ταῦθα ἐκδιδομένας ἐπιγραφάς. Ἴσως δὲ καὶ πάντες οἱ ἀβράβδωτοι ἔχουσιν ἐπιγραφάς, ὅπερ
θέλομεν ἰδεῖ ὅταν μετακινηθῶσι τῆς θέσεώς των. Εἶναι δὲ αἱ ἐπιγραφαὶ οὐχὶ εἰς τὰς αὐ-
τὰς θέσεις πάντων τῶν σπονδύλων ἐγκεχαραγμέναι, ἀλλ' εἰς ἄλλους μὲν ὑψηλότερα, εἰς
ἄλλους δὲ χαμηλότερα, ὅπως τὸ δεικνύει ὁ πίναξ. Δὲν ἐσημειώσαμεν δὲ ἐνταῦθα οὔτε τὸ
μῆκος οὔτε τὴν διάμετρον τῶν σπονδύλων τούτων, ἐπειδὴ δὲν εἶναι εἰσέτι εὐκόλον νὰ με-
τρηθῶσι πάντες. Ὁ τιμώμενος εἶναι ἴσως ὁ ἀνεψιὸς τοῦ γνωστοῦ τριάρχου Λεπίδου. Ἄλλ'
ὁ ἀκριβὴς ὀρισμὸς χρήζει πλείονος ζητήσεως. Ἡ δὲ γραφὴ Λέπεδον εἶναι κατὰ τὰ Τερέ-
ριον, Δομετιανὸν κττ. Εὐρέθη δὲ αὕτη καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἄρ. 48 ἐπιγρ. τῶν Antiq. Hellén. Καὶ
τὸ Παῦλλος μὲ δὺ λ εὐρίσκεται ἐν ἐπιγραφαῖς. Τὸ α ὕ γ ο ρ α διὰ τοὺς μὴ εἰδότας τυχὸν
λατινικὰ ἀναγνώσττας σημειοῦμεν ὅτι σημαίνει ἱερέα οἰωνοσκόπον, οἰωνόμαντιν.

Ἄρ. 39.

Ὁ δῆμος

Ἦτα 29 Μαρτίου 1874 εὐρέθη παρὰ τὸ
βορρ. αὐτοῦ ἐν ἑλλάδι γὰρ ἕνα μόνον εὐρέθη
μὲν καὶ ... κοσμήσει κείνου αὐτοῦ.

Γαίου Ἀσίνιου
Γαίου υἱόν,
στρατηγόν
ἀποδεδειγμένον, 5
ἀρετῆς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας
τῆς εἰς ἑαυτὸν
ἀνέθηκεν.

Λίθ. Πεντ. Τῆς κάτω σειρᾶς τῶν σπονδύλων, τῶν κειμένων πρὸς τῷ νοτίῳ τοίχῳ. Ὁ τιμώμενος εἶναι ἴσως ὁ πάνυ Ἀσίνιος ἐκεῖνος ὁ Πολλίων, ὁ πολιτικός καὶ ἱστορικός κτλ. Ἀλλ' ὅμως λέγεται ἐκεῖνος ἐν τοῖς συγγραμμασιν Γναίου υἱός, ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιγρ. καθαρὸν τὸ Γαίου.

Ἐξεδόθη ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ὑπ' ἀρ. 2555, ἀλλ' ἀτελῶς, διότι δὲν περιέχεται ἐκεῖ τὸ τοῦ 4 στίχου «στρατηγόν», ὅπερ μετὰ τοῦ ἐν τῷ 5 στίχῳ «ἀποδεδειγμένον» σημαίνει, ὡς γνωστὸν, τὸν praetorem designatum.

Ἄρ. 40.

Ὁ δῆμος
Πόπλιον Κορνήλιον
Πόπλιου υἱόν Δο-
λαβέ]λλαν στρατη-
γόν, ἀρε]τῆς ἕνεκεν.

Λίθ. Ὑμήτ. Τῆς κάτω σειρᾶς τῶν σπονδύλων τῶν κειμένων, πρὸς τῷ βορείῳ τοίχῳ. Τὰ γράμματα ἅπερ συνεπληρώσαμεν θέλουσιν ἀναφανῆ, ὅταν ὁ λίθος μετακινηθῇ ἐκ τῆς πλαγίας θέσεώς του. Εἶναι δὲ ὁ τιμώμενος ὁ συνύπατος τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου καὶ γαμβρὸς τοῦ Κικέρωνος.

Ἄρ. 41.

Ὁ δῆμ[ος]
Γαίου Κορνήλιον
Βάλβον αὐ]τοκράτορα,
ἀρετῆς [ἕνεκα καὶ
εὐνο]ίας.

ὁ Πιλλάνης ἐν Ἐφ. Ἀρχ.
ἀρ. 4079 ἐξέδωκε
Κοκκήϊον, ὡς ὁδὸς τάχα;

Λίθ. Ὑμήτ. Τῆς κάτω σειρᾶς τῶν πρὸς τῷ δυτικῷ τοίχῳ. Καὶ τούτου τὰ συμπληρωθέντα γράμματα θέλουσιν ἀναφανῆ ὅταν μετακινηθῇ.

Ἄρ. 42.

Σω]τῆρι καὶ κτίστῃ

Αὐτοκράτορι.

Ἀδριανῶ] Ὀλυμπίῳ.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,48, πλάτος 0,31, πάχος 0,29. Ὑπὸ Ἀντωνίου Βενιζέλου κατεδείχθη μοι ὁ λίθος οὗτος κείμενος ἐν τῇ πλατείᾳ τῇ πρὸς νότον τῆς νέας Μητροπόλεως, καὶ μετεκομίσθη εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας. Πολλοὶ τοιοῦτοι ἐξ Ἀθηνῶν ἐξεδόθησαν ἐν τῷ C. I. Gr. καὶ ἀλλαχοῦ. Οὐ πάνυ δὲ εὐδιάκριτον, ἂν καὶ οὗτος εἶναι ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσι. Ἡ διάκρισις τῶν τοιούτου εἶδους ἐπιγραφῶν τότε μόνον εἶναι δυνατὴ, ὅταν ἐκδίδωνται πανομοιότηπως, ὅπερ δὲν γίνεται πάντοτε.

Ἄρ. 43, 44, 45 καὶ 46.

43. Τὸν ἀρχιερέα τῶν σεβαστῶν Τιβ. Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθῶνιον ἢ Οἰνητῆς φυλῆ ἀνέθηκεν, εὐνοίας ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς τὴν πατρίδα.

44. Τὸν ἀρχιερέα τῶν σεβαστῶν Τιβ. Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθῶνιον ἢ Πτολεμαῖς φυλῆ ἀνέθηκεν, εὐνοίας ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς τὴν πατρίδα.

45. Τὸν ἀρχιερέα τῶν σεβαστῶν Τι. Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθῶνιον ἢ Κεκροπίς φυλῆ ἀνέθηκεν, εὐνοίας ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς τὴν πατρίδα.

46. Οὐιβουλλίαν Ἀλκίαν Τι. Κλ. Ἀττικοῦ Ἡρώδου Μαραθῶνίου γυναῖκα ἢ Πανδειονίς φυλῆ ἀνέθηκεν, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα εὐνοίας.

Λίθοι Ὑμήττειοι. Ὁ ὑπ' ἀρ. 43 πρῶτος εὐρέθη, εἶτα οἱ ἄλλοι. Ὁ ὑπ' ἀριθ. 44 εἶναι εἰς 4 κομμάτια. Οἱ ὑπ' ἀρ. 45 καὶ 46 εἶναι εἰσέτι ἐντετειχισμένοι. Τὰ μεγέθη κατὰ τι διαφέρουσι. Περὶ τῶν τριῶν πρώτων ἀριθμῶν τίποτε ἄλλο δὲν ἔχομεν νὰ εἰπώμεν, εἰμὴ ὅτι διὰ τῆς εὐρέσεως αὐτῶν λίαν καλῶς ἐβεβαιώθη ἡ εἰκασία τοῦ Βοικχίου, ἣν ἐξέφρασεν ὅτε ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 482 ἐξέδωκε τὴν πρώτην τῶν εἰς Ἡρώδην τοιούτων ἐπιγραφῶν, τὴν ὑπὸ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, εἰπὼν ὅτι πᾶσα μία τῶν Ἀττικῶν φυλῶν ἀνέστησεν ἴσως ἰδίᾳ τὸν ἄνδρα. Ἐσυμπέρανε δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Ἀντιοχίς φυλῆ δὲν ἦτο ἐκείνη εἰς ἣν ἀνήκεν ὁ δῆμος τοῦ τιμωμένου. Ἴδου λοιπὸν ἔχομεν τώρα τέσσαρα βάρθρα, ἴσως καὶ πέμπτον τὸ ἐν C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 383, ὅπερ ὅμως ἐν Μενιδίῳ εὐρέθη, οὐχὶ ἐν Ἀθήναις, εἶναι δὲ καὶ πολὺ κολοβόν, οὔτε φαίνεται ἐν αὐτῷ τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς. Ἐλπὶς δὲ εἶναι νὰ εὐρεθῶσιν ἐν ταῖς νῦν τῆς Ἑταιρίας ἀνασκαφαῖς καὶ τὰ λοιπὰ βάρθρα τῶν ὑπολειπομένων

ἔτι φυλαῶν, ἀν' ὑποτεθῆ ὅτι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἢ ἐξ ἀρχῆς ἐστήθησαν πάντες οἱ τοῦ Ἡρώδου ἀνδριάντες ἢ συγεφορήθησαν ἐκεῖ, ὅτε μετακοδομεῖτο ἐν ὑστέροις χρόνοις τὸ μέγα ἐκεῖνο κτίριον, οὗ τὸ ὄνομα εἰσέτι ἀγνοοῦμεν.

Περὶ δὲ τοῦ ἀρ. 46 λέγομεν εἰκαστικῶς, ὅτι ἢ ἐν αὐτῷ τιμωμένη ἴσως εἶναι ἢ προτέρα τοῦ Ἡρώδου γυνή, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ἐκεῖνον, ὃν οἱ Κεῖοι ἐτίμησαν δι' ἐπιγραφῆς, τῆς ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 2371 ἐκδοθείσης καὶ ἐχούσης οὕτω· Ἡ πόλις Ἰουλιητῶν Τι. Κλ. Ἀττικὸν Ἡρωδιανὸν Τι. Κλ. Ἀττικοῦ καὶ Βιβουλλίας Ἀλκίης υἱὰν ἀρετῆς ἔνεκεν, ἐπιμηλητεύοντος Δεξικράτους τοῦ Τειμοκλείδου Παλληνέως.

Εἰς ταύτην δὲ τὴν εἰκασίαν ἀγόμεθα ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῇ εἰς Ῥήγιλλαν τὴν γνωστοτάτην γυναικίᾳ τοῦ Ἡρώδου ἐπιγραφῇ (C. I. Gr. ἀρ. 628, 6.) — ἀναγινώσκονται οἱ ἐξῆς στίχοι·

ὡς οἱ Ζεὺς ὤκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην,
γῆρα ἐν ἀζαλέῳ χήρη περιεείμενον εὐνή.

Ἄρ. 47.

ς Εὐάν?δρον Μ . .

. . ω λαχῶν . .

. σ ε . ης κήρυκα . .

Ἀδ]ριανὸς δὲ καὶ Λεων-
τις, Π]ανδιονίς τ' αἰιδὸν αἰχμ-
. . . Ἐσ]τεψε δὲ υἱὸς τὸν αὐτοῦ
πατέρα.]

Ἄρχων [Δ]ίων Ὑ . . .

Λίθ. Πεντελ. Πλάξ εἰς τέσσαρα τεθραυσμένη. Ὑψος 0,50, πλάτος 0,42, πάχος 0,05. Τὸ πρόσωπον, ἐφ' οὗ τὰ γράμματα, δὲν εἶναι λείως εἰργασμένον, ἐξ ἐναντίας δὲ τὸ ὑποκάτωθεν λειότατον. Πόσον λείπει τοῦ λίθου μέρος πρὸς τὰ δεξιὰ τῶ ὀρῶντι, ἔνθα οἱ στίχοι λήγουσιν, ἀδηλον ἐμοί. Τὰ δὲ ἀριστερὰ τῶ ὀρῶντι φαίνονται σῶα, ἀλλ' ἢ ἐπιφάνεια ἐκεῖ λίαν βεβλαμμένη. Ἐμμετρὸν τι φαίνεται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ. Πρὸς ἀντὶν. Eph. Arch. 2319, εἶδος γυναικὸς υἱοῦ πατρὸς τιμῆς.

Ἄρ. 48.

Σέλευκος Μαάρκου
Μαραθῶνιος
στρατηγῶν ἐπὶ τὴν
παρασκευ[ῆν] τὴν ἐν ἄστει.

Λίθ. Ὑμήτ. Βάθρον εἰς δύο τεθραυσμένον. Ὑψος 0,16, μῆκος 0,58, πλάτος 0,23. Τὸ Μάαρκος διὰ δύο α πολλάκις εὔρηται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Ἄρ. 49.

... ούσιος	... ων Διοφάντου
... ιεύς	Ποσειδίππος Πυθοδή
... Σουνιεύς	Μενέλαος Διοφάν[του]
Αἴας Φάνου Φαληρεύς	5 Γλαῦκος Πρωτογέ[νου]
Ἐπιχάρης Νικίου Λευκονοεύς	Ἰέρων Λευκίου
Σίμος Ἀνθεστηρίου ἐγ Μυρρινούττης	Φίλων Γλαυκίου [Ἀμφ]ιτροπῆθεν
Ἐένων Ἐένωνος Οἰναῖος	Εὐβουλίδη[ς] Ἀγαθε[κλ]έους Τρικουσίος
Αἰσχίνης Κλέωνος Αὐρίδης	10 Διογένης Δη[μο]νί[κο]υ Κηφισιεύς
Θεόδωρος Θεοδώρου Λακιάδης	Μητρόδωρος Μισ[α]χίου Ἀλαιεύς
Εὐάγων Διφίλου Λαμπρεύς	Ἡρακλέων Μηνο[φί]λου Κριωεύς
Σωσίπατρος Σωσιθέου Εὐωνυμεύς	Ἀνδρόνικος Ἀνδ[ρ]ονίκου Βουτάδης
Ἀρίθαζος Σελεύκου Πειραιεύς	Φίλακρος Ἀνδρέου Παιανιεύς
Μάαρκος	15 Διονυσογένης Ἀ[θην]οδώρου Λαμπρεύς
Ἐϋβίος Χαριδήμου Μελιτεύς	Ἀλέξανδρος Ξενοφάντου Ἀλαιεύς
Ἐένων Διοκλέους Σημαχίδης	Σώσανδρος Φιλοκράτου Κριωεύς
Ἀσωποκλῆς Ἀσωποκλέους Ἀγρυλῆθεν	Καλλίθεος Λυσιάδου Βερενικίδης
Εὐβίος Ἀριστοκλέους Παλληνεύς	Ζηνόβιος Ζηνο[βί]ου Μαραθώνιος
Σωτίων Σωσιγένου Παιανιεύς	20 Φιλόξενος Ξε[ν]οφάντου Φιλαΐδης
Θρασυκλῆς Περικλέους Ἀλαιεύς	Διαγόρας Φιλιππίδου Φλυεύς
Εὐβίος Φιλοκράτου Φυλάσιος	Ἄριστων Φιλοξενίδου Ῥαμνοσίος
Ἀρκεσίλας Ἀνδρίου Παιανιεύς	Ἀλκέτης Εὐα[γ]ίωνος Κοθωκίδης
Φιλαρχίδης Φιλαρχίδου Παιανιεύς	Ἡρακλείδης Σωσικράτου Κριωεύς
Ἡλιόδωρος Σωπάτρου Ἀφιδναῖος	25 Καλλισθένης Ἐχεσθένου Κειριάδης
Ἀνδρέας Ἀρκεσιλάου Παιανιεύς.	Ὀλύμπιχος Διαγόρου Ἀχερδούσιος
Ἀντίμαχος Τιμοκράτου Θορίκιος	Νέων Νέωνος Ἀχαρνεύς
Κλειτοφῶν Χαρισάνδρου Ἰωνίδης	Ἀπολλόδωρος Ξενοκλέους Ὀτρυνεύς
Ἀριστοδάμας Ἀθηνοδότου Φιλαΐδης	30 Εὐβουλίδης Εὐχειρος Κρωπίδης
Ἐράτων Ἐράτωνος Αἰξωνεύς	Μενέστρατος Μενεστράτου Ἀχαρνεύς
Θράσων Πολυεύκτου Ἀνακαιεύς	Ἡρακλείδης Διονυσίου Φλυεύς
Ἀθήναιος Ἀρίστωνος Λαμπρεύς	Διονυσόδωρος Νικάρχου Οἰναῖος
Ἀπολλόδωρος Δημητρίου Ἀλαιεύς	Ἀριστόνικος Νικάρχου ἐξ Οἴου
Μένισκος Μενάνδρου Ὀτρυνεύς	35 Παράμονος Ἀργείου Ἀλαιεύς
Μίλων Μίλωνος Ἰωνίδης	Ἀέτης Μηνοφίλου Κριωεύς
	Ἀριστοκλῆς Σωγένου Ἐρχιεύς
	Θεοδόσιος Συπαλήττιος

ἡ βουλή
τούς ἐπιμελητάς.

φάνος
εφεξ. ο
Köhler

... κου & Köhl.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 1,14, πλάτος 0,46, πάχος 0,20. Εὐρέθη τεθραυσμένος εἰς δύο ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Ἰω. Χαϊκάλῃ. Ποίου εἶδους ἐπιμεληταὶ ἦσαν ἄρα γε οἱ τιμώμενοι, τόσοι πολλοὶ ὄντες; Ἐν στίχ. 5 τῆς Α στήλης πρὸ τοῦ Σουινεύς εἶναι ἄγραφος χῶρος, οὕτω καὶ ἐν τῷ 15 μετὰ τὸ Μάαρκος, οὕτω καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς Β στήλης στίχῳ μετὰ τὸ Θεοδόσιος. Περιέργος δὲ μάλιστα ἡ ἐπιγραφή διὰ τὸ ἐν ζ. 28 τῆς Β στήλης ὄνομα τοῦ Εὐδουλίδου Εὐχειρος Κρωπίδου, τεχνίτου καὶ ἄλλοθεν γνωστοῦ, τοῦ ὁποίου ὅμως ὁ χρόνος δὲν ὠρίσθη εἰσέτι ἀσφαλῶς. Ἴσως ἡ παρούσα ἐπιγραφή συντελέσῃ τι εἰς τοῦτο, ἂν πολὺ μελετηθῇ. Τὸ ἐν στίχῳ 15 Ῥωμαϊκὸν ὄνομα Μάαρκος παρέχει ὁπωσοῦν πράγματα, φαινόμενον ἐν ἐπιγραφῇ δεικνυούσῃ πως διὰ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων ἀρχαιοτέραν καταγωγὴν ἄλλὰ οὐχ ἥττον ἐνοχλεῖ καὶ ὁ ἐν 14ῳ στίχῳ Ἀρίβαζος, ὃν βλέπομεν καὶ ἐν τῇ ἐφεξῆς ὑπ' ἀρ. 50 ἐπιγραφῇ, ἣτις φαίνεται πολὺ νεωτέρων χρόνων. Τοῦ δὲ ἐν ζ. 31 Ἐράτωνος Ἐράτωνος Αἰξωνέως, γίνεται μνεῖα καὶ ἐν δυσὶν ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχ. ἐφ. ταῖς ὑπ' ἀρ. 2031 καὶ 2032. Νέα δὲ τὰ Φιλαρχίδης καὶ Ἀέτης.

† Μάαρκος Πειραιεύς ἐποίησεν ἐπιγραφήν ἐν Πειραιεῖ, ἔτος 1865 ἀπὸ τοῦ Ἰω. Χαϊκάλου. Δεικνυμένη ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ.

Ἀρ. 50.

· · Ἀ]σκλη[ηπι . . .
 · κω]μικὸν ποιητὴν . .
 · . . . πείου ὅπως τ . .
 · τοῖς ἐπιγινομένο[ις . .
 · ον εὐχαριστίας θε , .
 · ης καὶ ἀναθέσεως κ . .
 οἱ τεχνῖται
 Ἀρίβαζον
 Σελεύκου
 Πειραιεῖα.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,32, πλάτος 0,20, πάχος 0,12. Οἱ τεχνῖται, πιθανῶς οἱ περὶ τὸν Διόνυσον, (πρὸβλ. ἀρ. 813 τοῦ Β'. τόμου τῶν Ant. Hellén.) τιμῶσι τὸν Ἀρίβαζον, οὐκ ἄλλον, ὡς φαίνεται, ὄντα ἢ τὸν τῆς προηγουμένης ἐπιγραφῆς (στήλη Α'. στίχ. 14). Τὰ γράμματα ἐν τούτοις τῆς παρουσίας ἐπιγραφῆς νεωτερικώτερον σχῆμα δεικνύουσιν. Τὰ τρία πρῶτα γράμματα τοῦ 3ου στίχου φαίνονται μᾶλλον ΔΙΓ ἢ ΔΙΠ. Ἰδέτωσαν καὶ ἄλλοι.

Ἀρ. 51.

Α'.
 . ο . . . ε . . . .
 . . ὄδεμος Ἀντιγένου
 . . . . ἀνέθηκεν
 . . . . . οτ
 . . . . . εκ

Β'.
 Τὸ κοινὸν τῶν Λεωντι-
 δῶν Λεύκιον Ἰούλι-
 ον Καίσαρα εὐεργέτην.

Λίθος ἐνωκοδομημένος ἐν τῷ νοτίῳ κρηπιδιώματι τοῦ πύργου, ἐφ' οὗ ἡ Παναγία Πρωγιώτισσα. Ὑψος 9,32, πλάτος 0,38. Ὡς δηλοῖ ὁ στέφανος ὁ κολοβός, ἀπετμήθη ποτὲ ὁ λίθος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν. Εἰς τὰς τοιαύτας ἐπεγγράφους ἐπιγραφὰς (ἀνάλογόν τι τῶν παλιμψήστων διφθερῶν), τοῦτό τις μάλιστα θαυμάζει, πῶς οἱ τιμώμενοι κατὰ τοιοῦτον εὐτελεῖ καὶ ἀναξιοπρεπεῖ τρόπον ἀπεδέχοντο τὴν τιμὴν. Ὅθεν ἴσως δὲν εἶναι ἄτοπον νὰ εἰκάσῃ τις, ὅτι τὰ παλαιότερα γράμματα ἐπεχρίοντο καὶ ἐπληροῦντο ὕλη τινί, καὶ καθίσταντο ἀφανῆ ἐπὶ τινὰ τοῦλάχιστον χρόνον. Ἐν τῷ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσθένους φερομένῳ ἐπιταφίῳ § 29 ἀναφέρονται οἱ Λεωντίδαι ὡς ὀνομασία τῶν εἰς τὴν Λεωντίδα φυλὴν ἀνηκόντων Ἀθηναίων. Ὅταν ὁ λίθος ἐξαχθῆ τῆς νῦν θέσεώς του, ἐλπίζομεν νὰ ἀναγνωσθῶσι πλείοτερα ἐκ τῶν μικρῶν παλαιότερων γραμμάτων.

Ἄρ. 52.

Ἡρακλείδου.

Ὁρθοκέραμος ἐξ ὀπτῆς γῆς. Εὐρέθησαν ἐν ταῖς αὐταῖς ἀνασκαφαῖς καὶ ἄλλαι ὀρθοκέραμοι, τεχνικώτεροι ταύτης, μὲ Γοργόνεια, ἀλλ' ἄνευ ὀνόματος τεχνίτου.

Ἄρ. 53.

Ἐκ τῶν
παλαιῶν.

Δελτίον ἢ πινακίς ἐξ ὀρειχάλκου. Ὑψος 0,06, πλάτος 0,13, πάχος 0,003. Εἶναι μὲν ἐπὶ τοῦ δελτίου ὁ τόπος ὁ μετὰ τὸν δεύτερον στίχον ὀλίγω πλείοτερος τοῦ ἐν τῷ λιθογραφικῷ πίνακι φαινομένου, ἀλλὰ κενὸς γραμμάτων, ὅσον ἐγὼ διακρίνω.

Ἄρ. 54.

Ὁρειχάλκινον φαρετροειδὲς σκεῦος μήκους 0,84, διαμέτρου περὶ τὸ στόμιον 0,10, ἐνθα καὶ δύο τρύπαι. Ἐκομίσθη ἐξ Αἰγύπτου, (ἀγνοοῦμεν ἐκ τίνος ἀκριδῶς τόπου) παρὰ τοῦ μακαρίτου Δημ. Παπανδρεοπούλου, καὶ ἐδόθη τῇ ἐνταῦθα Φιλεκπαιδευτικῇ ἐταιρίᾳ μετὰ καὶ ἄλλων Αἰγυπτιακῆς τέχνης ἔργων καὶ ἐνὸς γεγραμμένου παπύρου. Μετὰ ταῦτα παρεχωρήθησαν ταῦτα πάντα τῷ Ὁθωνεῖῳ Πανεπιστημίῳ. Ἡ δὲ Σύγκλητος αὐτοῦ ἔδωκε τὸ παρὸν ὀρειχάλκινον σκεῦος τῇ Ἀρχαιολ. Ἐταιρίᾳ, ὡς καὶ ἐν ἀνάγλυφον νεκρικὸν ἐπὶ τιτάνιδους λίθου. Τὸ παρὸν σκεῦος πρέπει νὰ εἶναι σπάνιον, ἀφ' οὗ ἰδὼν αὐτὸ πρὸ μηνῶν τινῶν ὁ Charles Lenormant ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν του, ὡς οὐδέποτε ἰδὼν τοιοῦτο ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς τῆς Εὐρώπης Μουσεῖοις. Δι' ὃ καὶ ἡμεῖς ἀπετυπώσαμεν ὅπως ἠδυνήθημεν αὐτὸ τε καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἐντὸς ταινίας ἱερογλυφικά, ἵνα τὰ ἀναγνώσωσιν οἱ τούτων ἐμπειροί. Μόνον πρέπει νὰ τὰ φαντασθῶσι καλλιτεχνικώτερα. Ἐρρέθη δὲ ἡμῖν, ὅτι ὁ μετακομίσας αὐτὸ ἐξ Αἰγύπτου εἶχε καὶ ἄλλο ἐν τοιοῦτο ἢ δύο, ἀλλ' ἄνευ γραμμάτων ἱερῶν.

Ἄρ. 55.

Δέξιος.

Λίθος Πεντελ. Ὑψος 0,38, πλάτος 0,19, πάχος 0,06. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἐν Ἀθήναις παρὰ Ἰω. Σπ. Παλαιολόγου. Αἱ μικραὶ στιγμαὶ ἐπὶ τοῦ λίθου δηλοῦσι τὰ ἴχνη γραμμῶν λεπτῶν ἐξεσμένων, αἵτινες εἶχον ποτὲ βέβαια χρώματα· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀρ. 57 καὶ 64 τὸ αὐτὸ ἐδηλώθη.

Ἄρ. 56.

Σύριον.

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,35, πλάτος 0,16, πάχος 0,07. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἐν Ἀθήναις παρὰ τινος σκαφέως. Τὸ ὄνομα πειθόμεθα ὅτι εἶναι γυναικεῖον, εἶναι δὲ καὶ νέον.

Ἄρ. 57.

Μολπόθεμις

Ἐκποκλέος

Προκοπνήσιος.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,70, πλάτος 0,31, πάχος 0,08. Ἠγοράσθη παρὰ σκαφέως ἀνασκάψαντος αὐτὸν τῷ 1854 ἐν Πειραιεῖ καὶ περιήλθεν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας. Τὸ Μολπόθεμις εἶναι νέον. Ἐξεδόθη ἡ ἐπιγραφή πρῶτον ἐν τῷ Φιλοπάτριδι τῆς 10 Ἀπριλ. 1858.

Τοῦ τρίτου στίχου τὰ γράμματα δὲν εἶναι κεχαραγμένα ἐν εὐθυατῇ γραμμῇ, ἀλλ' ὡς δαίκνυνται ἐπὶ τοῦ πίνακος. Σημειοῦμεν τοῦτο, διότι καὶ ἐν ἄλλοις τοῦ παρόντος φυλλαδίου λίθοις παρατηρήσαντες τὸ μὴ εὐθὲς τῶν γραμμῶν, ἀπεδώκαμεν αὐτὸ ἐν τοῖς πίναξι. Οὕτω λ. χ. ἐν τῷ ἀρ. 34. Ἐν δὲ τῷ ἀρ. 12 ἡ κάθετος γραμμὴ παρεκκλίνει τοῦ εὐθέος. Καὶ τὸ μέγεθος δὲ τῶν συστοίχων γραμμάτων ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐπιγρ. εἶναι ἄνισον. Ταῦτα δὲ σημειοῦμεν, ἵνα μὴ θεωρηθῶσι πᾶσαι αἱ τοικῦται ἀνισότητες ὡς ἑλλείψεις τῆς ἀντιγραφῆς. Εἶναι μὲν τινες τούτων σφάλμα ἡμέτερον, ἀλλ' αἱ πλείσται ὀρθῶνται ἐπ' αὐτῶν τῶν λίθων. Διὰ τὴν καταρτισθῆ δέ ποτε παλαιογραφία καὶ ἐπιγραφικὴ ἀκριβοῆς, πρέπει οἱ ἐκδόται νὰ μὴ καλλύνωσι τὰ πρωτότυπα.

Ἄρ. 58.

Καλλίδημος

Θραυκλέου

Θριάσιος.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,61, περίμετρος ἢ κάτω 1 μέτρ. Ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Ν. Χ. Φιλαδελεφέως, εὐρόντος αὐτὸν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελίων τῆς οἰκίας του, τῆς κειμένης δυτικῶς τοῦ τετρακονίου τῆς Ἀθηνᾶς Ἀρχηγέτιδος.

Ἐξεδόθη πρῶτον ὀρθῶς ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημ. ὑπ' ἀρ. 1500, εἶτα δὲ ἐσφαλμένως ἐν Ant. Hel. II, ἀρ. 1481.

Ἄρ. 59.

Καλλισθένεια.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,66, διάμετρος 0,14. Ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Β. Τ. Οἰκονομί-
δου καθηγητοῦ, εὐρόντος αὐτὸν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελιῶν τῆς οἰκίας του τῆς κειμένης
ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ θέσει Μπουμπουνίστρα. Τὸ ὄνομα νέον.

Ἄρ. 60.

Νικαρέτη. Μύνιον. Ἀριστοδίκη Εὐθείο θυγάτηρ.

Λίθ. Ὑμήτ. ^{Πεντα} Πλάτος 0,81, ὕψος 0,35, πάχος 0,12. Εὐρέθη ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἐδωρήθη
τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Δημ. Τριανταφύλλου. Τὸ Μύνιον γυναικὸς ὄνομα νέον.

Ἄρ. 61.

Ἀπολλοδώρα.

Κρίτωνος

Ἀφιδναίου.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,50, πλάτος 0,49, πάχος 0,17. Τῆς αὐτῆς καταγωγῆς ὡς καὶ
ὁ ἀνωτέρω λίθος.

Ἄρ. 62.

Ἀρετή

Χαίρε.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,17, πλάτος 0,15, πάχος 0,06. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἐν
Ἀθήναις παρὰ Σπυρ. Παλαιολόγου.

Ἄρ. 63.

Νικο . . . .

Πλουτάρχου

Σινωπε[ύς].

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,32, περιφέρεια 0,63.

Ἄρ. 64.

Τιμάναξ Ἀρχίνο

Πειραιεύς.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,33, περιφέρεια 0,60. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἐν Ἀθήναις
παρὰ τοῦ ἀρχαιοπώλου Ἀλ. Ἀνεμογιάννη. Ἐχει ἡ κάλπη αὕτη ἀνάγλυφον τέχνης κα-
λῆς, ἄνδρα φονεύοντα Ἀμαζόνα. Μεταξὺ τοῦ Τ καὶ Ι εἶναι ἡ κρήνος ἔχουσα κεφαλὴ τοῦ
ἀνδρός. Τὸ δὲ Τιμάναξ, κατὰ τοῦτον ἀκριβῶς τὸν τύπον, νέον.

Ἄρ. 65.

Καλλιστώ Φ . . . .

Ἄγρυλῆθεν, Φ . . .

Λίθ. Ὑμέτ. Ὑψος 0,35, πλάτος 0,29, πάχος 0,06 Τῆς αὐτῆς καταγωγῆς ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω. Ἐχει ἀνάγλυφον ἀποχαιρετισμοῦ, ἀμελοῦς ἐργασίας. Γυνὴ καθημένη, καὶ ἑτέρα ἔπισθεν ἐσιῶσα. Πρὸ τῆς καθημένης ἀνὴρ ἐστῶς.

Ἄρ. 66.

Ἐρωτῖς

Πιτύλου

Ἀργεία

χαῖρε.

Λίθ. Ὑμέτ. Ὑψος 0,35, διάμετρος 0,19. Ἐκεῖτο παρὰ τὸ Σῆλαιον ἀστεροσκοπεῖον καὶ ἐκεῖθεν μετεκομίσθη εἰς τὸ Μουσεῖον, ἐπιμελεία τοῦ καθηγητοῦ Ἰωάννου Παπαδάκη. Τὸ Ἐρωτῖς νέον, ὡσαύτως καὶ τὸ Πιτύλου, κατὰ τοῦτον ἀκριβῶς τὸν τύπον. Παραβλητέον δὲ τὸ «Πίτουλε» ἐν τῇ ὑπ' ἄρ. 1913 ἐπιγρ. τοῦ G. I. Gr.

Ἄρ. 67.

Τέχνων

Διονῦ

Ἡρακλεώτης.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,36, ἄνω διάμετρος 0,13. Εὐρέθη περὶ τὰς Ἀθήνας, καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας.

Ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ μετὰ τὸ Ὑ πείθει ἱκανῶς ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου ὅτι δὲν ᾔσαν ἐγκεχαραγμένα ἄλλα γράμματα.

Ἄρ. 68.

Ἀρμάτιον

Ἐρμῶνος

Μιλησία.

Λίθ. Ὑμέτ. Ὑψος 0,41, διάμετρος 0,17. Ἐκεῖτο ἐν οἰκίᾳ τινὶ παρὰ τὸ νῦν θέατρον Ἀθηνῶν, τὸ ἐν τῷ δυτικῷ ἄκρῳ τῆς πόλεως, καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας. Τὸ Ἀρμάτιον νέον.

Ἄρ. 69.

Πειθίας Λέοντος

Σαλαμίνιος,

Θραῦττα,

Λέων

Πειθίου
Σαλαμίνιος,
Πλαγγών
Χαρίου γυνή,
Πειθίας Λέοντος Σαλαμίνιος.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 1,42, πλάτος 0,60, πάχος 0,16. Εὑρέθη ὡς καὶ ὁ ὑπὸ τὸν ἐξῆς ἀρ. λίθος ἐν τῷ ἐκκλησιοπέδῳ τοῦ ἁγ. Νικολάου, τῷ κειμένῳ πρὸς δύοσιν τοῦ νῦν ὑφισταμένου ναοῦ τοῦ ἁγ. Φιλίππου, ἐν τῷ δυτικῷ ἄκρῳ Ἀθηνῶν. Ἀμφότεροι οἱ λίθοι ὡς καὶ ἄλλοι τινὲς, ἐσκέπαζον ὑδραγωγεῖον ἐν ἱκανῷ βάθει. Κατὰ παραχώρησιν τῶν νῦν ἰδιοκτητῶν τοῦ ἐκκλησιοπέδου, Ἄντ. Βενιζέλου καὶ Φωκ. Λιανοσταφίδα, ἐξήχθησαν οἱ λίθοι δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας καὶ μετεκομίσθησαν εἰς τὸ Μουσεῖον. Ὀλόκληρος οἰκογένεια εἶναι ἐπὶ τοῦ λίθου ἐγγεγραμμένη, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης. Μὴ Λέων ὁ Σαλαμίνιος ὁ παρὰ Ξενοφ. ἐν Ἑλληνικῶν 2, 3, 39 εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ πρώτῳ ἢ τῷ δευτέρῳ Λέοντι τοῦ παρόντος λίθου; Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων δὲν ἐναντιοῦται, νομίζομεν, εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς εἰκασίας ταύτης.

Ἄρ. 70.

Σίμων Θεοδώρου Μιλήσιος.
Ἀφροδισία Σαμία.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 1,64, πλάτος 0,98, πάχος 0,21. Ὁ ἐν τῷ τετραγώνῳ πλαισίῳ χώρος εἶναι βαθύτερος τῆς ἄλλης ἐπιφανείας, καὶ πιθανὸν ὅτι εἶχε ποτὲ ζωγραφίαν.

Ἄρ. 71

Ἑρμεί-
ας Φοβέ-
ρου ἥρωσ.

Λίθος φαίος. Ὑψος 0,24 πλάτος 0,18, πάχος 0,07. Εὑρέθη ἐν Θήρᾳ, καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ ὑπὸ Ν. Βαρβαρήγου. Τὸ Φόβερος νέον.

Ἄρ. 72.

Φύσις.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,24, διάμετρος 0,16, Εὑρέθη ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελίων τῆς ἐν ὁδῷ Αἰόλου οἰκίας τοῦ φαρμακοποιοῦ Σταμ. Κρίνου καὶ ὑπ' ὑπ' αὐτοῦ ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ. Τὸ Φύσις νέον, γυναικὸς δὲ τὸ ὑποθέτομεν.

Ἄρ. 73.

Φε[ρ]άνθη
Ἡγέου
Ἰωνίδου

*εις τὴν ἐπιφάνειαν
1864 ἐκτὸς τῆς ἐπιφάνειας
καὶ ἐκτὸς Ἰωνίδου 1864
καὶ τῆς ἀνασκαφῆς*

118

Θυγάτηρ,
Ἀριστίωνος
Σημαχίδου
γυνή.

Λίθ. Ἰμῆτ. Ὑψος 1,13, περιφέρεια 0,87. Ἐκεῖτο πολὺν χρόνον ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Πανεπιστημίου, περὶ τὰ μέρη ταῦτα ἴσως ἀνασκαφείς, καὶ εἰσῆχθη ἔπειτα εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας. Τὸ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ γυναικὸς ὄνομα, ἂν τὸ ἀπρητίσαμεν καλῶς ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ λίθου σωζομένων ἰχνῶν, εἶναι νέον.

Ἄρ. 74.

α.
Γέλως
χρηστός.

β.
Στέφανος
Θετταλὸς ἐνθάδε
κεῖται.

γ.
Ἡ τις οὖν
ἐπιχρη-
σοιεν τοῦ-
το ἀνῆξε,
τῆς τοῦ Θεοῦ
ὀργῆς με-
θέξεται.

Λίθ. Ἰμῆτ. Ὑψος 0,60, διάμετρος, 0,10. Εὐρέθη ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελίων τῆς ἐν ὁδῷ Λυκαβηττοῦ κειμένης οἰκίας τοῦ καθηγητοῦ Ἀθ. Ρουσοπούλου, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐδω-
ρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ. Τὰ ὑπὸ τὸ στοιχ. α γράμματα εἶναι παλαιότερων χρόνων καὶ τὰ πρῶτ-
ἐπὶ τοῦ κιονίσκου ἐγγραχαθέντα. Τὸ Γέλως νέον, καὶ πιθανῶς δούλου ὄνομα· τὰ δὲ
ὑπὸ στοιχ. β εἶναι πολὺ νεώτερα, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ στοιχ. γ, τὰ ὁποῖα ὄντα ἐπὶ τοῦ ἀνω
ὀριζοντείου μέρους τοῦ κιονίσκου, προδίδουσι διὰ τῆς ἀνορθογραφίας των, ἤδη χριστιανι-
κοὺς χρόνους. Ἐν τῷ C. I. Gr. πολλαὶ τοιαῦται ἀπειλητικαὶ ἐπιγραφαὶ ἀναγινώσκονται.
Παραβαλέτω ὁ βουλούμενος τὰς ὑπ' ἄρ. 9298 καὶ 9802.

Ἄρ. 75.

Ἐπὶ Πολυεύκτου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Αἰγείδος ἐνάτης πρ-
ο]τανείας, ἢ Χαιρεφῶν Ἀρχεστράτου Κεφάλῃθεν ἐγρα-
μμ]άτευεν, Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτει μετ' εἰκάδας, τριακο-
στ]εῖ τῆς προτανείας, ἔδοξεν τῷ δήμῳ. Κύβερνις Κ-
οδ]ίου Ἀλιμούσιος εἶπεν· ἐπειδὴ τὸ κοινὸν τὸ τῶν Αἰτ-
ωλ]ῶν ἀποδεικνύμενον τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν
ἐψ]ήφισται τὸν ἀγῶνα τὸν τῶν Σωτηρίων τιθέναι [τ]ῶ[ι] Δ[ι-
τ]ῶ[ι] Σωτῆρι καὶ τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ, ὑπόμνημα τῆ-
ς μ]άχης τῆς γενομένης πρὸς τοὺς βαρβάρους τοὺς ἐπισ-

τ]ρατεύσαντας ἐπὶ τε τοὺς Ἑλληνας καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱε-
 ρὸν τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, ἐφ' οὗς καὶ ὁ δῆμος ἐξέπεμψε-
 ν] τοὺς τε ἐπιλέκτους καὶ τοὺς ἵππεις συναγωνιουμέν-
 ους ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, καὶ περὶ τούτων τὸ κοι-
 νὸν τῶν Αἰτωλῶν καὶ ὁ στρατηγὸς Χαρίξενος ἀπέσταλ-
 εν εἰς Ἀθήνας τὴν πρεσβείαν τὴν διαλεξομένην ὅπως
 ἂν . . . . .] ἐν μουσικῶν ἰσο-
 . . . . . ων . ται.

Λ10. Πεντ. Ὑψος 0,33, πλάτος 0,44, πάχος 0,12. Ἀνευρέθη τῇ 25 Ἀπριλίου τοῦ
 ἔτους τούτου τὸ ἐπίσημον τοῦτο ψήφισμα, τὸ διαλαμβάνον περὶ θέσεως ἀγῶνος Σωτηρίων
 εἰς μνήμην ἐνδόξου τῶν Ἑλλήνων ἀντιστάσεως κατὰ βρβάρων, οἵτινες, ὡς ἐκ τῶν τοῦ
 κειμένου ἱστορικῶν ὑπαινίξεων καὶ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων συνάγεται, δὲν δύνανται
 νὰ εἶναι ἄλλοι εἰμὴ οἱ Γαλάται, οἱ κατατροπωθέντες ἐν ἔτει 279 π. Χ. ἐπὶ Ἀναξικράτους
 ἄρχοντος, 125 Ὀλυμπιάδος 2 ἔτει, καθ' ἃ ἱστορεῖ διὰ μακρῶν ὁ Πausanias βιβλ. 10,
 19—23. Ὅτι δὲ οἱ βάρβαροι δὲν ὀνομάζονται μερικώτερον ἐν τῷ ψηφίσματι, δὲν πρέπει
 νὰ παραξενευθῶμεν δείγμα καὶ τοῦτο τῆς τῶν Ἑλλήνων ὑπερφροσύνης, ἣν κληρονομή-
 σαντες καὶ οἱ Βυζαντινοὶ ἱστορικοὶ, πολλάκις ἀπεσιώπησαν τὰ κύρια ὀνόματα τῶν ἐπιδρα-
 μόντων τὴν Ἀνατολὴν βαρβάρων φύλων καὶ τὸ κατ' αὐτοὺς πολὺ σκότος κατεσκεδάσαν
 τῆς ἱστορίας τῶν μέσων αἰώνων. Μετὰ τὸν Ἀναξικράτη ἤρξε τὸ ἐπιὸν ἔτος ὁ Δημοκλῆς,
 ὁ δὲ τοῦ ἡμετέρου ψηφίσματος Πολύευκτος, ἐφ' οὗ οἱ Αἰτωλοὶ ἐπέμψαν πρεσβείαν εἰς
 Ἀθήνας, ἵνα, ὡς φαίνεται ὀρίσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα τὰ Σωτήρια καὶ κατα-
 στήσωσι πανηγυρικώτερα, πίπτει εἰς ἐν βεβαίως τῶν προσεχῶν ἐτῶν, ὧν οἱ ἄρχοντες δὲν
 μᾶς εἶναι γνωστοὶ ἐν συνεχείᾳ. Ἐν τούτοις τὸ ὄνομα τοῦ Πολυεύκτου, ὡς ἄρχοντος Ἀτ-
 τικοῦ, δὲν εἶναι ὅλως νέον. Ἐγνώσθη ἤδη πρὸ ἐννέα ἐτῶν ἐξ ἐπιγραφῆς ἐκδοθείσης ἐν
 τῷ Α' φυλλαδίῳ τοῦ πρώην ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικοῦ συλλόγου, ὑπ' ἀρ. 14 (75). Ἴδε
 καὶ Ραγκαβῆ Ant. Hellén. τόμ. Β' ἀρ. 996 — Καὶ τὰ Σωτήρια δὲ ταῦτα ὅλως νέα δὲν
 εἶναι κατὰ τὴν ὀνομασίαν των, ἂν καὶ ἡ αἰτία αὐτῶν νῦν πρῶτον σαφῶς καταδείκνυται.
 Μνημονεύονται Σωτήρια ἐν Δελφικῇ ἐπιγραφῇ, τῇ ὑπ' ἀρ. 1683 τοῦ C. I. Gr ἃ εἶκασεν ὁ
 Boeckh ὅτι ἐτελοῦντο ἐν Ἀντιοχείᾳ (?) διὰ τὴν αὐτὴν αὐτὴν αἰτίαν, τῆς τῶν Γαλατῶν
 κατατροπώσεως ἐν Ἀσίᾳ ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Σωτήρος. Ἐπι μνημονεύονται «Σωτήρια τὰ ἐν
 Δελφοῖς» ἐν Ἀττικῇ ἐπιγραφῇ, τῇ ὑπ' ἀρ. 915 τῆς Ἀρχ. Ἐφημ., ἣν ἐκδίδαν τὸ δεύτερον
 ὁ Ραγκαβῆς ἐν Ant. Hellén. τόμ. Β' ὑπ' ἀρ. 968, εἶκασεν ὅτι διὰ τὴν τοῦ Βρέννου κατα-
 τρόπωσιν ἐτελοῦντο, αὐτὸ τοῦτο εἰπὼν καὶ διὰ τὰ «Σωτήρια» τὰ ἐν τινι Θεσσαλικῇ ἐπι-
 γραφῇ μνημονευόμενῃ ἴδε Ant. Hellén. τόμ. Β' ἀρ. 692. Εἰς ταῦτας προσθετέα ὡς περιερ-
 γοτέρα ἢ τῆς Βοιωτικῆς πόλεως Ἀχραιφνίου ἐπιγραφῇ, ἣ ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 1587
 τυπωθεῖσα οὐ πάνυ ὀρθῶς, ὀρθότερον δὲ μετέπειτα δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Λῆκ, καὶ ἐσχά-
 τως καὶ ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημ. ὑπ' ἀρ. 3707, ἐνθα ἀναφέρεται τις «ἀγωνοθετήσας τῶν
 τριετήρων Σωτηρίων, πρῶτον ἀπὸ τοῦ πολέμου.» Ταῦτα βλέπομεν τώρα ὅτι νοητέα

οὕτω μᾶλλον· Σωτήρια, οὐχί ἴδια τῆς πόλεως, ἀλλὰ κοινὰ πολλῶν Ἑλλήνων καὶ παλαιότερα πολὺ τῶν χρόνων τῆς ἐπιγραφῆς, διαλιπόντα δὲ, καὶ πρῶτον τότε πάλιν μετὰ τινα πόλεμον πανηγυρισθέντα, αὐτὰ δὴ ταῦτα τὰ ἡμέτερα.

Τὸ Κύβερνις ὄνομα νέον, τὸ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Κυδίου συνεπληρώσαμεν, καθ' ἃ ἀπαιτεῖ ὁ χῶρος τῆς στοιχηδὸν ταύτης ἐπιγραφῆς, ἥτις ἔχει ἀνὰ 43 γράμματα εἰς ἕκαστον στίχον (ἐκτὸς τῶν στίχων ἔνθα δ:αλειμματα στίξεως καὶ ἐκτὸς τοῦ 10 στίχου, ὅσιν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν συνεπυκνώθη περιλαβὼν 47 γράμματα) καὶ δὲν εἶναι ἄτοπον νὰ εἰκάσῃ τις, ὅτι ὁ νεανίας Κυδίας, ὃν ἀναφέρει ὁ Πausanias (10, 21, 5) ἀριστεύσαντα ἐν τῇ πρὸς τοὺς Γαλάτας μάχῃ, τῇ κατὰ τὰς Θερμοπύλας, ἦν υἱὸς μὲν τοῦ εἰπόντος τὸ ψήφισμα Κυβέρνιδος, ἔγγονος δὲ τοῦ ἐντιθεμένου νῦν εἰς τὸ κείμενον Κυδίου, ἔχων δηλ. τὸ ὄνομα τοῦ πάππου, κατὰ τὴν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συχροτάτην συνήθειαν.

Ὁ δὲ Χαριζένος φαίνεται εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ παρὰ Πολυβίῳ 4,34 ἀναφερομένῳ, διότι ἐκεῖ, ἐν ἔτει 221 π. Χ. μνημονεύουσι πράξεων στρατηγοῦ Αἰτωλῶν Χαριζένου οἱ πρ ε-σβύ τ ε ρ οἱ τῶν Σπαρτιατῶν, καὶ τοῦτο συντρέχει ἱκανῶς τοῖς περίπου ἐγνωσμένοις χρόνοις τῆς παρουσίας ἐπιγραφῆς.

Ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ μετὰ τοῦ ὦν καὶ ται φαίνεται πως ἄγραφος ἢ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου, χωρεῖ δ' ἐκεῖ ἐν ἀκριβῶς γράμμα.

Ἄρ. 76, α.

Ὁ δῆμος ἐνεῖκα,
Λούκιος Φλάουιος Φλάμματος

Κυδαθηναεὺς ἦρχε.

Πάντες χοραγοὶ πᾶς τε φυλέτας χορὸς
ἄγαλμα δῆμῳ Κέκροπος ἐστάσαντό με,
ἐκούσιοι μεθέντες ἐξ ἀγωνίας,
ὡς μὴ φέροι τις αἴσχος ἀποκισσόμενος.

Ἐγὼ δ' ἐκάστῳ τόσσον εὐκλείας νέμω,
καθ' ὅσον αὐτῷ ξυνὸς ὦν ὀφείλομαι.

Χορηγικὸν μνημεῖον λίθου Πεντελησίου, σχήματος τριγωνικοῦ μὲ πλευρὰς ὑποκοίλους, ὧν ἡ μίχ ἔχει τὴν ἐπιγραφὴν, ἡ δὲ ἄλλη κενὴ καὶ λεῖα, ἔχουσα μόνον ἐν τετράγωνον βρθούλωμα ὄχι ἀκριβῶς κατὰ μεσῆς τοῦ πλάτους. Ἴσως κενὴ καὶ ἡ τρίτη, ἥτις ἐφάπτεται τοῦ ἐδάφους, ἔνθα κατάκειται ἔτι τὸ μνημεῖον. Τὸ σχῆμα αὐτοῦ δεικνύται περίπου ἐν τῷ πίνακι, ἐξ οὗ καὶ γίνεται σαφές, ὅτι ἡ βῆσις εἶναι ἐκ χωριστοῦ λίθου, τὸ δὲ κύριον σῶμα τεθραυσμένον εἰς δύο. Ὑψος, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς βῆσεως 2,51. Ἐν τῷ πίνακι ἀπεικονίσθησαν καὶ τινα γράμματα καὶ σχήματα, ἔκπαλαι ἐγκεχαραγμένα ἀδεξίως ἐπὶ τῆς ἐπιφάνειας τοῦ λίθου. Περιέργον δὲ, ὅτι οὔτε ἡ βῆσις δεικνύει βρθούλωμά τι διὰ τὴν συνχρυσίαν αὐτῆς πρὸς τὸ κύριον σῶμα τοῦ μνημείου, οὔτε αὐτὸ ἔχει τι τοιοῦτο ὑπερθεῖν διὰ νὰ ἐναρμωσθῶσι πόδες τρίποδός τινος, ὡς ὑποδηλοῖ τὸ ἐξάστιχον ἱαμβικὸν ἐπίγραμμα. Τῶν τριῶν πρώτων στίχων τῆς ἐπιγραφῆς τὰ γράμματα κατέχουσιν ἐπὶ τοῦ πίνακος

ἀκριβῶς τὸν χῶρον ὃν καὶ ἐπὶ τοῦ μνημείου, τὰ δὲ τοῦ στιχηροῦ ἐπιγράμματος ἵνα μὴ ἀποβῶσι λίαν μᾶκρά καὶ συμπεπυκνωμένα ὑπὲρ τὸ δέον, κατέλαβον πλείονα χῶρον, παρα-
 ταθέντα ὑφ' ἡμῶν μέχρι τῆς ἄκρας τῆς ἐπιφανείας, ὅπερ δὲν εἶναι οὕτως ἐπὶ τοῦ λί-
 θου. Τοῦτο δὲ σημειοῦμεν ἵνα μὴ ἐκληφθῇ, ὅτι ἀκριβῶς κατὰ συμμετρίαν ἐνεχαράχθησαν
 τὰ γράμματα ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ λιθοξόου. Ἐλλειψιν συμμετρίας ἐν τοῖς τοιούτοις δει-
 κνύουσι καὶ ἄλλα πολλὰ τῆς ἀρχαιότητος μνημεῖα.

Ὁ ἀρχων Λ. Φλάβιος Φλάμμας πρῶτον, ὅσον εἰξεύρω, νῦν γνωρίζεται. Ἴσως εἶναι τῶν
 πρώτων χρόνων τῆς εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Φλαβίας γενεᾶς ἐπὶ Οὐε-
 σπασιανοῦ. Ἀντώνιος τις Φλάμμας ἀναφέρεται ἐν Τακίτου ἱστοριῶν 4,45, διοικητῆς Κυ-
 ρήνης· ὠνομάσθη ἄρα γε κατ' ἐκεῖνον ὁ Κυδαθηναῖος, εἰσποιηθεὶς εἰς τὴν γενεάν του ;

Ἡ δὲ ἔννοια τοῦ ἐπιγράμματος φαίνεται ἡμῖν κομψοτέρα μᾶλλον ἢ ἀληθεστέρα. Ἡ
 ἀλήθεια ἢ καθαρά ἴσως εἶναι, ὅτι ἤδη ἀπὸ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων καὶ ἔτι πλεον κατὰ
 τοὺς Ῥωμαϊκοὺς, ἠδυνάτει φυλὴ μία νὰ ἀναλαμβάνη τὴν ὅλην δαπάνην τῆς χορηγίας,
 καὶ νὰ ἀνταγωνίζηται πρὸς ἄλλην, ἀνελάμβανε δὲ αὐτὴν ὁ ὅλος δῆμος τῶν Ἀθηναίων,
 καὶ ἐπεγράφετο τότε· ὁ δῆμος ἐχορήγει, ἢ δεῖνα φυλὴ ἐνίκα. Ἐδῶ δὲ ἐγράφη μόνον ὁ
 δῆμος ἀνείκα», ἀποσιωπηθέντος τοῦ ἐχορήγει· καὶ οὕτω παρηγορήθησαν καὶ εὐχαρι-
 στήθησαν πάντες. Τοὺς πρώτους δύο στίχους ἠθέλησεν ὁ ἐπιγραμματογράφος νὰ ποιήσῃ
 εἰς δωρίζουσαν γλῶσσαν, καὶ τὸ ἀποκισσοῦμενος φαίνεται μεταχειρισθεὶς κατὰ νέαν δι' ἡμᾶς
 σημασίαν, τὴν τοῦ στερούμενος κισίνου στεφάνου. Τὸ δὲ τελευταῖον ῥῆμα ὀφείλομαι ἐνέ-
 χει τι Ῥωμαϊκῆς ἐκφράσεως, μετάφρασμα ὃν, ἀν δὲν ἀπατώμεθα, τοῦ δεβεορ.

Ἄρ. 76, 6.

Λούκιον ? Φλάσ]ιου Φλάμμα[ν
 . . . . . ἀ]ρετῆς ἐνε[κα
 καὶ . . . . .]εὔνο[ίας . . .
 . . . . . ας Νη . . . .

Λίθ. Ὑμῆτ. εἰς δύο τεθραυσμένους. Ὑψος 0,44, πλάτος 0,41, πάχος 0,18. Εὐρέθρ.
 πλησίον τοῦ προηγουμένου.

Ἄρ. 77.

Εὐθύφρ[ω]ν Θεοπόμπου Τειθράσιος.
 Τίμων ἐποίησε.

Λίθ. Ὑμῆτ. Ὑψος 0,25, μῆκος 1,11, πλάτος 0,52. Ἀνευρέθη ἔνθα καὶ ὁ ὑπ' ἀρ. 56
 ἔτι δὲ καὶ ὁ ἐξῆς. Ὁ τιμώμενος εἶναι πιθανῶς υἱὸς τοῦ ἐν C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 115 μνη-
 μονευομένου Θεοπόμπου Εὐθύφρονος Τειθρασίου. Ἐτι δὲ ἐν ἐφ. Ἀρχ. ὑπ' ἀρ. 2060
 ἐτυπώθη νεκρικὴ στήλη ἔχουσα τὰ Ἀριστοφῶν Θεοπόμπου Τειθράσιος. Ὁ δὲ τεχνίτης εἶ-
 ναι ἴσως ὁ πρὸς Πλινίῳ Ἰστ. φυσ. 34, 19, 34 τούτῳ τῷ ὀνόματι μνημονευόμενος μεταξὺ
 τῶν ποιησάντων ἀθλητὰς καὶ ὄπλοφόρους καὶ κυνηγοὺς καὶ θυσιάζοντας.

Ἄρ. 78.

Ὁ δῆμος

Γ]άϊον Ἰούλιον Καίσαρα, μέγιστον
ἀρχιερέα καὶ δικτάτορα, τὸν ἐ-
α]υτοῦ σωτῆρα καὶ εὐεργέτην.

Λίθ. Ὑμῆτ. Ὑψος περίπου 0,30, μῆκος περίπου 1,20. Εἰσέτι κείται ὁ λίθος οὗτος ἐνωκοδομημένος πρὸς τῷ πύργῳ τῷ βορείως τῆς Παναγ. Πυργιωτίσσης. Καὶ ἄλλων ἐπι Ῥωμαίων συγχρόνων τοῦ Καίσαρος καὶ Καισαριανῶν τιμητικαὶ ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς.

Ἐστερογράφων τῆ 28 Μαΐου 1860. Ἐν ᾧ ἐτυποῦτο τὸ παρὸν φυλλάδιον, διενεμήθη ἐν Ἀθήναις τῆ 2 τοῦ παρόντος μηνὸς τὸ 52^{ον} φυλλάδιον τῆς « Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος », ἐνθα εἶδα δημοσιευμένας ἐκ τῶν τοῦ παρόντος φυλλαδίου ἐπιγραφῶν τὰς ὑπ' ἄρ. 1, 3, 8, 34, 36 καὶ 68. Μόνον ἡ ὑπ' ἄρ. 68 εἶναι ὁμοίως ἐκτυπωμένη καὶ ἐκεῖ. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς αἱ διαφοραὶ πολλαὶ, καὶ τινες μεγάλαι. Ἄλλοι κρινέτωσαν, μαρτυρούντων τῶν λίθων, περὶ οὗ ἐγὼ ἐφρόντισα, δηλώσας σαφῶς, ποῦ εὐρίσκονται νῦν οἱ λίθοι οὗτοι.

Περὶ δὲ τῆς ἐν τῷ αὐτῷ 52^ῳ φυλλαδίῳ ὑπ' ἄρ. 3662 μετεκδοθείσης ἐπιγραφῆς τῶν Ἀττικῶν νεωρίων λέγω, ὅτι εὐκατῶν ἦτο, ὁ δεῦτερος ἐκδότης νὰ ἐκχυνε τὴν δοκιμὴν τοῦ ἂν προσαρμόζεται ὁ ἔχων αὐτὴν λίθος εἰς τὴν ἐν τῷ Θησεῖῳ πλάκα, τὴν ὑπ' ἄρ. 464, ὅπερ ἐγὼ μετὰ τινος πεποιθήσεως εἶπα ὅτε αὐτὸν ἐξέδωκα ἐν τῷ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1860 φύλλῳ τῆς Ἀθηνᾶς. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθές, ὅτι ἐγὼ ἐξέδωκα ἐκεῖ ἐν τῷ 22^ῳ στίχῳ ὑποστρώματα.

Ἀρτίως δ' ἐτυπώθη καὶ ἡ ὑπ' ἄρ. 75 ἐπιγραφὴ ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι τῶν Φιλομαθῶν (φύλλῳ τῆς 16 Μαΐου 1860), ὑπὸ τοῦ δικηγόρου Γ. Βελλίου, μετὰ σημειώσεων, ἐξ ὧν αἱ τὸν Χαρίζεον ἀφορῶσαι εἶναι εὐπρόσδεκτος συμβολὴ εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ κειμένου. Αὐτὸ δὲ τὸ κείμενον, ὅπως ἐκεῖ ἀπεδόθη, διαφέρει οὐκ ὀλίγον τοῦ ἡμετέρου. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι πιστῶς ἀντεγράψαμεν.

Ἐπὶ τέλους εἰρήσθω, ὅτι νέα ὀνόματα καλοῦμεν ἐν τῷ φυλλαδίῳ τούτῳ ἐκεῖνα μόνον, ὅσα οὔτε ἐν τῇ Βα ἐκδόσει τοῦ Λεξικοῦ τῶν Ἑλληνικῶν κυρίων ὀνομάτων τοῦ Πάπε εὑρομεν, οὔτε ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν χειρογράφῳ συλλογῇ, τῇ ἀναπληρωτικῇ τοῦ λεξικοῦ ἐκείνου. Ἄλλως ἠθέλομεν καλέσει νέα πολὺ πλεονα.

Σ. Α. Κ.

ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Ἐν σελ. 1 στίχῳ 11 καὶ 25, ἀνάγνωθι : 22 ἀντὶ 23
 » » 12 » 2 μετὰ τὴν λέξιν Κτησίου, πρόσθεσ : ἀντὶ Μαιμακτηριῶνα.
 Ἐν δὲ τῷ ΣΤ. λιθογραφικῷ πίνακι, ἀρ. 49, στήλης Β'. στίχῳ 13ῳ ἀνάγνωθι
 ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ.

*14. ἀλλοθι β' μετ' ἑξήκοντα
 τετρακοσίῳ
 αἴματι*

Ἐπιγραφή
 Ἐπιγραφή ἀποδοθέντων ἐν τῷ C. I.
 ὀν μὲν ἐπὶ τῷ C. I. ἀποδοθέντων ἐν τῷ C. I.
 ὀν μὲν ἐπὶ τῷ C. I. ἀποδοθέντων ἐν τῷ C. I.
 καὶ ἡ ΕΝΤΙΜΟΙΣ ΕΥΘΕΛΕΣ ἢ ἀποδοθέντων ἐν τῷ C. I.

Ἐτι ἐν σελ. 33 στίχῳ 30 ἀνάγνωθι ἐπόησε. Ἀλλ' οὗ στίχῳ 2 ἀποδοθέντων μισυρά
 Ἡ δὲ ὑπ' ἀρ. 76, β, ἐπιγραφή συμπληροῦται τὰ ἀνω δι' ἐνὸς τρίτου τετρακχίου ὅπερ τῆ
 Ἐτουίου παρετήρησα ὅτι ἀρμόζει καλῶς ἐκεῖ, περιέχον τάδε

— και
 ΛΑΙΟΥΚΑΙ
 ΝΑΣΒΟΥΛΑΙ
 ΛΟΥΚΙΟΝΦΛΑ
 δηλ. Τὸν ἱερέα Δι-
 ὸς βουλαίου καὶ
 Ἀθηναῖς βουλαί-
 ας Λιούκιον Φλά-
 οῖον κτλ.

† ἐν σελ. 16. ἀρ. 30. πρόσθεσ ὅβ
 ἐρεῖται ἕξασιν 3^α τετρακχία
 τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τῆς λέξεως
 ὅτι ὁρᾷται ἔχουσα ὁδῶν:
 Τιμοκράτη Ἀθηναῖος
 ἔποιησε

Βουλαίου Διὸς ἕξασιν ἀναφέρει ἰδῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τῶν Φ'. ὁ Πausanias 1, 3, 5.
 Διὸς δὲ βουλαίου καὶ Ἀθηναῖς βουλαίας ἱερῶν ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτηρίῳ ἀναφέρει ὁ Ἀντι-
 φῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ λόγῳ § 35.

*Ἐπιγραφή ἀποδοθέντων ἐν τῷ C. I.
 ὀν μὲν ἐπὶ τῷ C. I. ἀποδοθέντων ἐν τῷ C. I.
 καὶ ἡ ΕΝΤΙΜΟΙΣ ΕΥΘΕΛΕΣ ἢ ἀποδοθέντων ἐν τῷ C. I.*

*295 βεβλ
 25 δε Βεβλ
 βεβλ
 ἀρ. § 45*

JOHN HAYES

1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860

AMERICAN
ANTHROPOLOGY

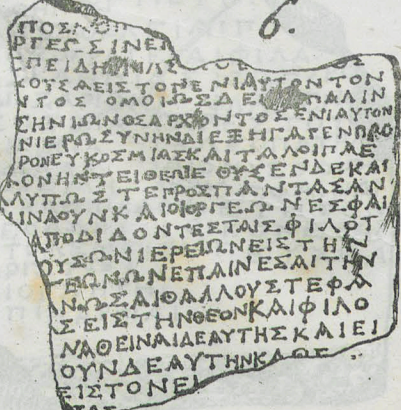
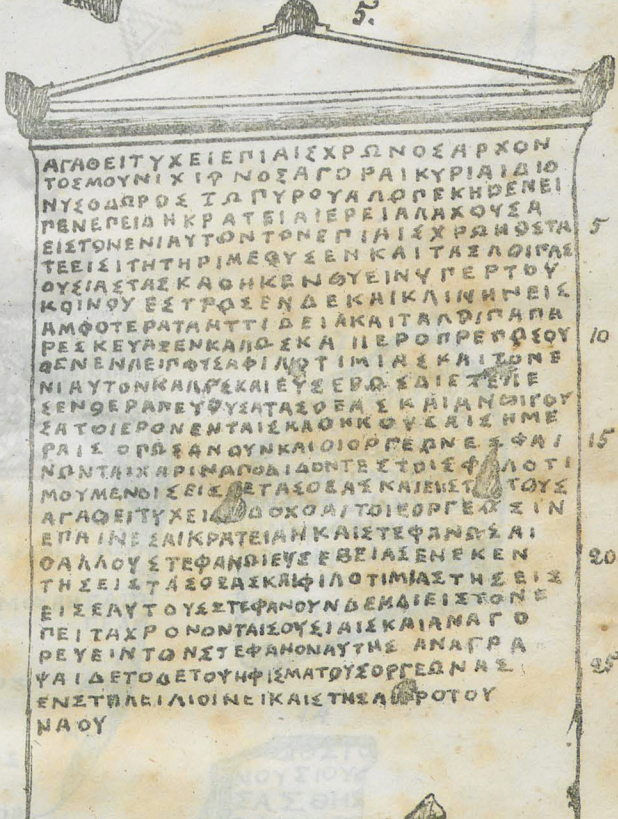
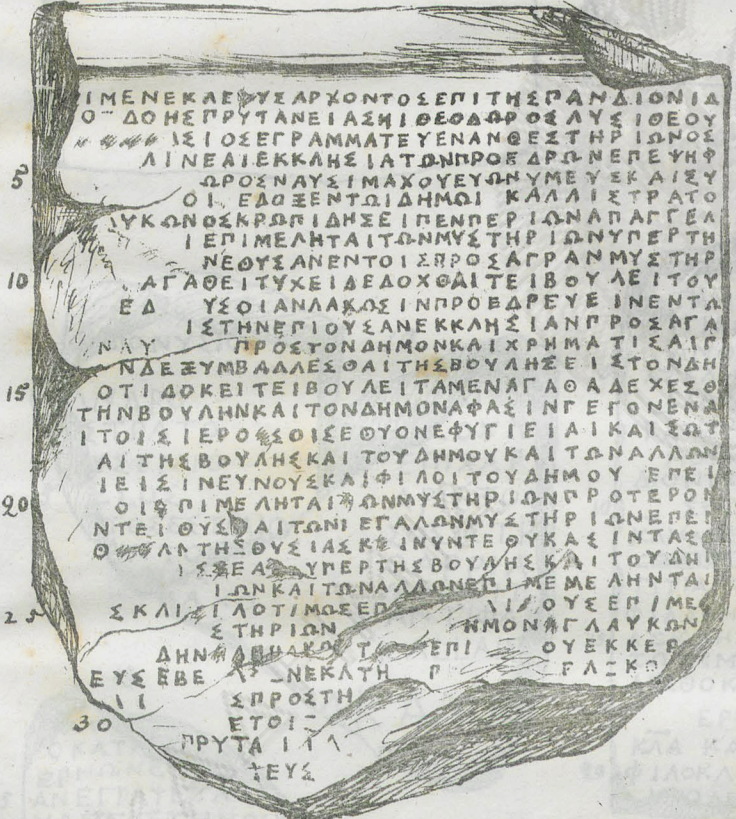
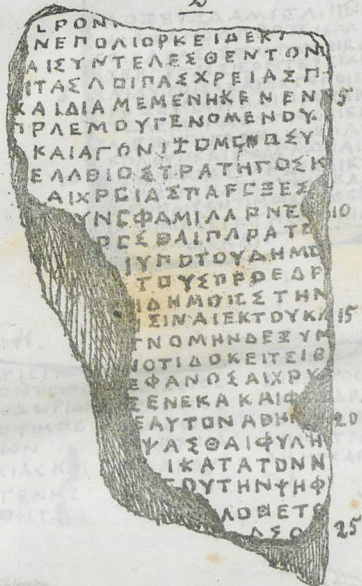
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860

1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860

AMERICAN
ANTHROPOLOGY

ΟΙΟΡΓΕ
ΩΝΕΣΤΗΝ
ΙΕΡΕΙΑΝ
ΚΡΑΤΕΙΑΝ

ΗΙΕΡΕΙΑ
ΚΡΑΤΕΙΑ
ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ

Fragment of a document with faint, illegible text.

Fragment of a document with faint, illegible text.

Fragment of a document with faint, illegible text.

Large fragment of a document with faint, illegible text.

Large fragment of a document with faint, illegible text.

Small fragment of a document with faint, illegible text.

Small fragment of a document with faint, illegible text.

Large watermark reading 'NANTHO' diagonally across the page.

Fragment with faint, illegible text, possibly a list or index.

Fragment with a laurel wreath illustration and faint text, possibly a title or header.

Fragment containing a list of names or terms, possibly a table of contents.

Fragment with faint text, possibly a list of items.

Fragment with faint text, possibly a list of items.

Fragment with faint text, possibly a list of items.

Small fragment with faint text.

Fragment with faint text, possibly a list of items.

Fragment with faint text, possibly a list of items.

Small fragment with faint text.

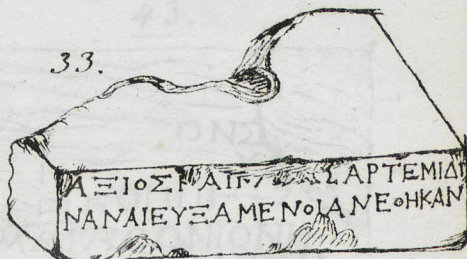
31.

32.

ΚΑΛΙΣΤΟΓΕΝΗΣ
ΚΑΛΙΠΠΟΥΣ ΤΕ ΦΑΝΗΦΟΡΗΣ ΔΣ
ΑΠΑΦΛΛΩΝΙ

33.

34.

ΕΠΙ ΕΠΙΦΡΑΤΟΥ ΣΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΕΓΙΣΤΗ
ΑΡΧΙΤΙΜΟΥ ΣΦΗΤΙΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ ΜΗΤΡΙ
ΘΕΩΝ ΕΥΑΝΘΙΑ ΤΡΙΝΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

36.

35.

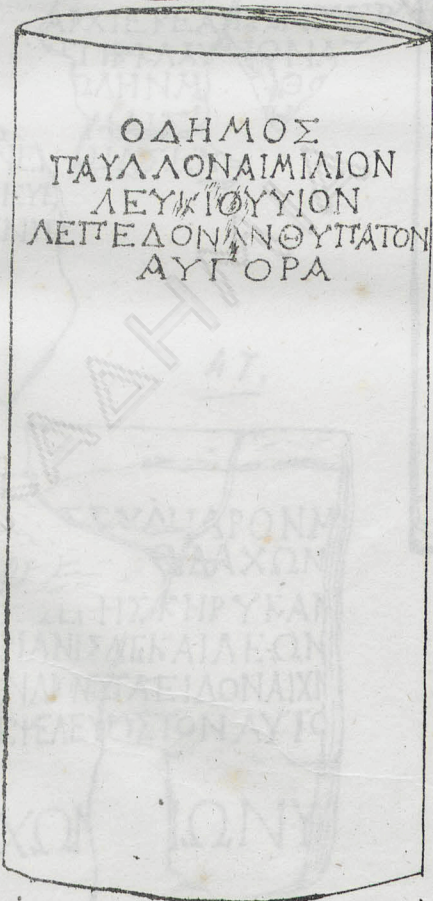
ΤΕΛΕΣΦΟ
ΑΙΜΙΛΙΑΝ
ΟΝΑΡΙΔΩ

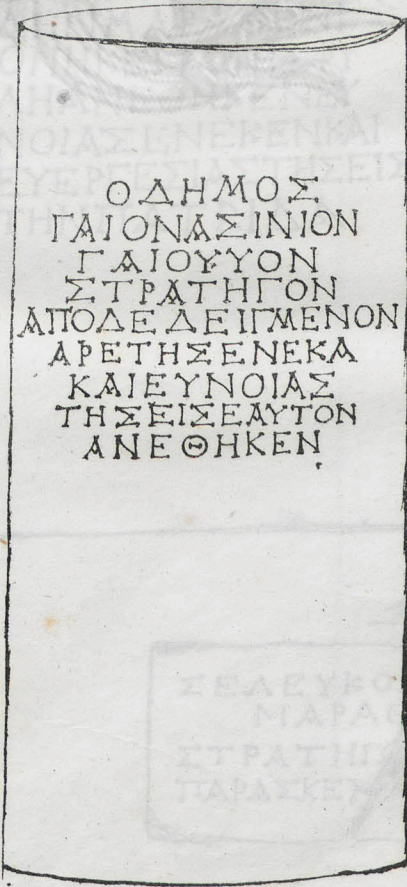
376

ΟΔΗΜΟΣ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ Η ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΑΠΤΙΟΝΕΡΑ ΔΙΟΝ ΑΠΤΙΟΥ ΟΝΤΙΟΛΧΕΡ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤΟΝ ΕΑΥΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

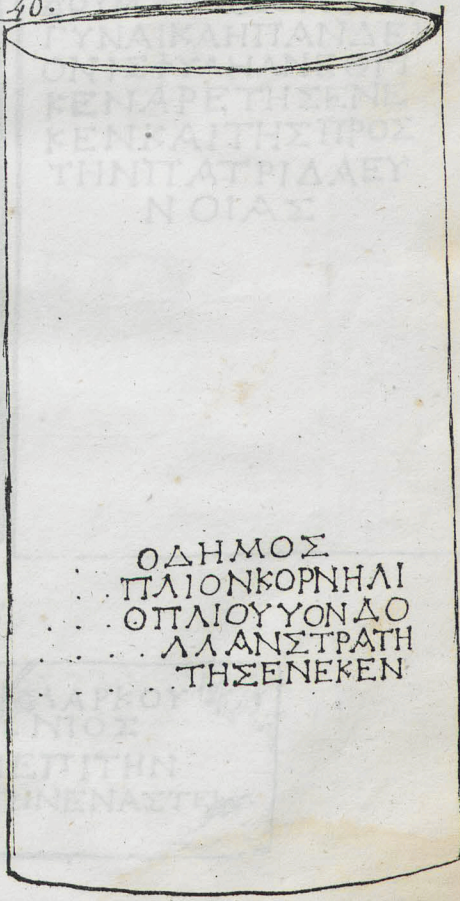
38.

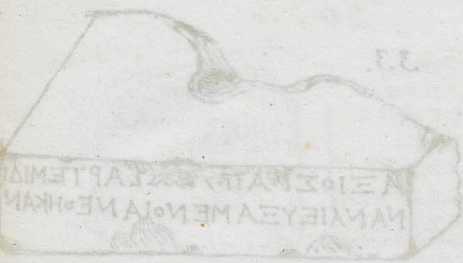
39.

40.

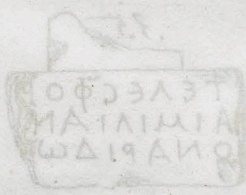
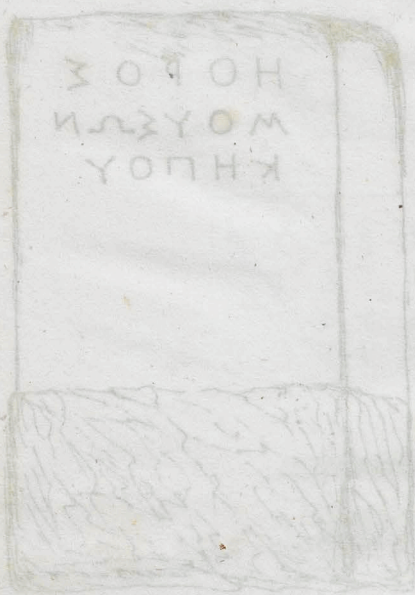
32

ΚΑΛΛΙΣΤΟΡΕΙΝΣ
ΚΑΛΛΙΠΡΟΥΣ ΤΕ ΦΑΙΝΦΡΗΣΑΣ
ΑΙΦΛΑΝΙ

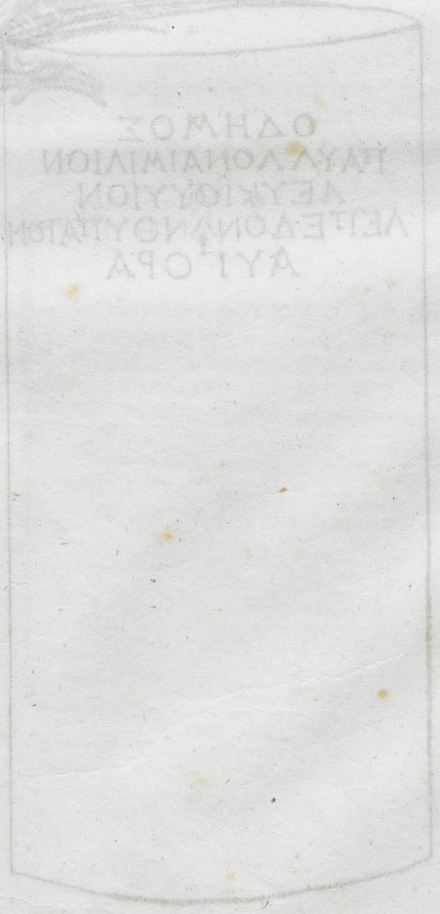
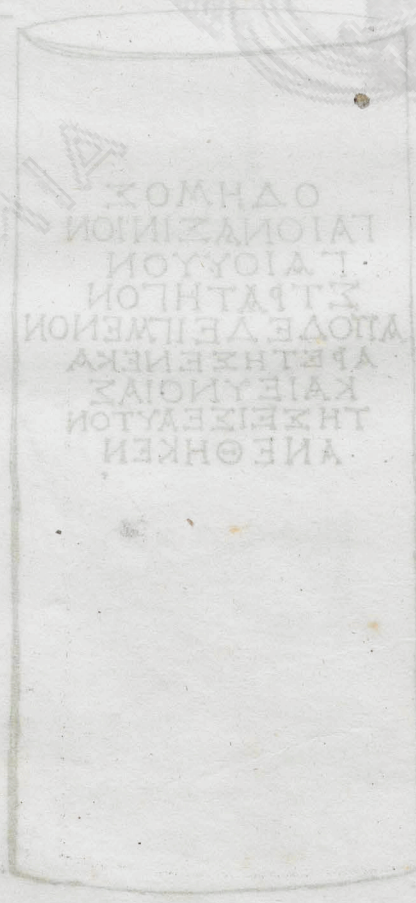
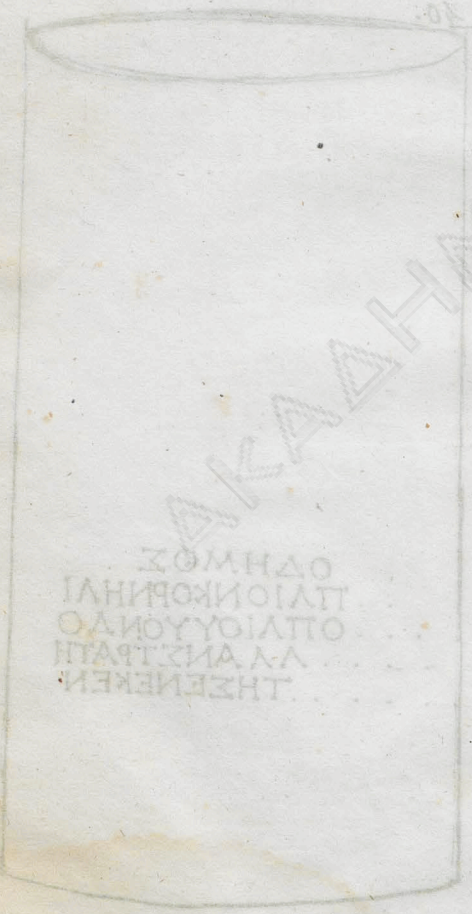
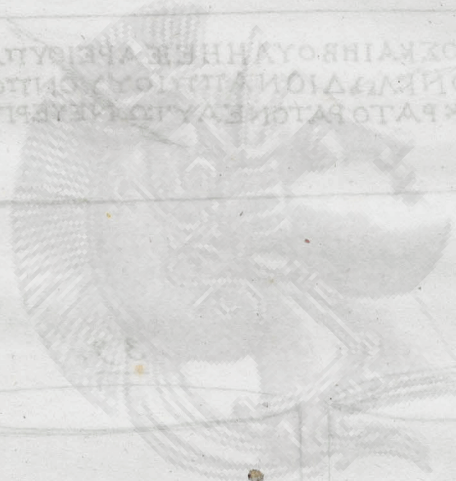
34

ΑΙΘΗΚΕΝ
ΒΕΜΕΥΑΙ ΤΗ ΤΑΙΝΙΑ ΦΑΙΛΗ
ΑΡΧΙΤΙΜΟ ΥΦΗΤΙΟ ΥΤΑΡΜΑΤΗ
ΕΠΙΕΤΙΡΑΤΟΥ ΕΑΚΟΝΤΟΣ ΜΕΤΕΤΗ

36

ΑΥΤΟΡΑΤΟΡΑΤΙΝΕ ΑΥΤΟΚΕΡΕΡΕΤΗΝ
ΑΠΤΙΟΝ ΚΑΛΙΔΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΟΥ ΟΥΤΟΧΕΡ
ΟΛΛΟΜΟΚΑΙ ΗΡΟΥΑΝ ΗΕ ΑΡΕΙΟΥΤΑΤΟΥ

41.

ΟΔΗ
 ΓΑΙΟΝΚΣ.
 ΒΑΛΒΟΝΑΥ.
 ΑΡΕΤΗΣ
 ΕΥΝΣ

43.

ΟΝΣ
 ΥΔ
 ΕΜ... ΟΙ...
 ΛΗΝΜΑΤΡΘΩΝΙΟΝΗ
 ΟΙΝΗΣΦΥΛΗΑΝΕΘΗ
 ΚΕΝΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΕΝ
 ΚΑΙΕΥΕΡΓΓΣΙΑΣΤΗΣ
 ΙΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ

42.

ΤΗΡΙΚ... ΤΙΣΤΗ
 ΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
 ΔΑΥΜΠΙΩ

45.

ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝ
 ΣΕΒΑΣΤΩΝΤΙΚΛΑΥ
 ΔΙΟΝΑΤΤΙΚΟΝΗΡΩ
 ΔΗΝΜΑΡΑΘΩΝΙ
 ΟΝΗΚΕΚΡΟΤΙΣΦΥ
 ΛΗΑΝΕΘΗΚΕΝΕΥ
 ΝΟΙΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
 ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΤΗΣΕΙΣ
 ΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ

46.

ΟΥΙΒΟΥΛΛΙΑΝΑΛΚΙΑΝ
 ΤΙΚΑΑΤΤΙΚΟΥΗΡΩ
 ΔΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
 ΓΥΝΑΙΚΑΝΠΑΝΔΕΙ
 ΟΝΙΣΦΥΛΗΑΝΕΘΗ
 ΚΕΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
 ΚΕΝΚΑΙΤΗΣΠΡΟΣ
 ΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΕΥ
 ΝΟΙΑΣ

44.

ΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝΣΕΒ
 ΤΙΒΚΛΑΥ... ΟΝΑ
 ΔΗΝΜ...
 ΔΙΑΣΕΝ
 ΚΕΝΕ
 ΚΑΙΕΥΕ
 ΤΗΝΙ

47.

...ΑΡΧΩΝ
 ...ΙΩΝΥ

48.

ΣΕΛΕΥΚΟΣ... ΑΡΧΟΥ
 ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
 ΣΤΡΑΤΗΓΟΝΕΠΙΤΗΝ
 ΠΑΡΑΣΚΕΥ... ΤΗΝΕΝΑΣΤΕΙ

43
 ONY
 AY
 KEM-TH-ROH-RO
 LHMATROHNIH
 OINHIZFVLANEON
 KENEYNOIAZENEKEN
 VAIFEPLEZIAZTHE
 IZTHINATPIDA

42
 THIRKMTETN
 TORPAPOTI
 DVMYMTIM

41
 OAHN
 LAIONKC
 BARRONAY
 A PETHS
 EYINC

44
 OYBOYALMANAKIAN
 TRKATTIKOHPO
 DOYMAPAOHIOY
 LYNIAKANTANDEI
 ONIZFVLANEON
 KENAPEZTHENE
 KENKALTHEPOZ
 THINTAPIDAY
 NOIAZ

45
 NONAKXIEPEATON
 ZEBAZTONKRAY
 ΔIONATTHONHRO
 ΔHMMXPOGNI
 ONHKEPOTIZFY
 AHANEONKENEY
 NOIAZ ENKENEY
 EYEPLEZIAZTHEIZ
 THINTATPIDA

46
 ARXIEPEATONZEP
 TIRKAYTONA
 PANNIM
 HTH
 KENEY
 KAIKAY
 THINT

48
 ZEVEYKOEAPROY
 MAPOENIOZ
 ZPATHEINETHIN
 TPABEKETHINENAZTE

47
 ZEVIAPONM
 BAXON
 ALLHXHPYKA
 SPANIZMER AIE ON
 VANKATEIDONIXI
 TEVEPEZTONAYTO
 IZNY
 APXON

ΚΕ ΦΑΝΟΥ ΦΑΛΗΡΕΥΜ
 ΠΙΧΑΡΗΝΙΚΙΟΥΛΕΥΚΟΝΟΥ
 ΜΙΜΟΞΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟΥΕΓΜΥΡΡΙΝΟΥΤΤΗ
 ΜΕΝΟΝΞΕΝΟΝΟΚΟΙΝΑΙΟΝ
 ΑΙΧΧΙΝΗΚΚΛΕΟΝΟΚΑΥΡΙΔΗ
 ΘΕΟΔΩΡΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΛΑΚΙΑΔΗ
 ΕΥΑΓΓΟΝΔΙΦΙΛΟΥΛΑΜΠΤΡΕΥΜ
 ΣΟΚΡΑΤΟΣΣΟΣΙΘΕΟΥΕΥΘΥΜΕΥΚ
 ΑΡΙΒΑΤΟΣΞΕΛΕΥΚΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥΜ
 ΜΑΑΡΚΟΣ
 ΕΥΒΙΟΣ ΧΑΡΙΜΗΔΟΥΜΕΛΙΤΕΥΜ
 ΞΕΝΟΝ ΔΙΟΚΛΕΟΥΞΕΝΜΑΧΙΔΗ
 ΣΟΠΟΚΛΗΞΑΧΟΠΟΚΛΕΟΥΞΑΓΡΥΛΗΘΕΝ
 ΕΥΒΙΟΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΞΠΑΛΛΗΝΕΥΜ
 ΚΟΤΙΟΝ ΚΟΣΙΓΕΝΟΥΡΑΙΑΝΙΕΥΜ
 ΘΡΑΣΥΚΛΗΞΠΕΡΙΚΛΕΟΥΞΑΛΑΙΕΥΜ
 ΕΥΒΙΟΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΦΥΛΛΕΙΟΣ
 ΑΡΚΕΞΙΛΑΣΑΝΔΡΙΟΥΡΑΙΑΝΙΕΥΜ
 ΦΙΛΑΡΧΙΔΗΞΦΙΛΑΡΧΙΔΟΥΡΑΙΑΝΙΕΥΜ
 ΛΙΟΔΩΡΟΣΞΟΠΑΤΡΟΥΑΦΙΔΝΑΙΟΣ
 ΑΝΔΡΕΑΣΑΡΚΕΞΙΛΑΟΥΡΑΙΑΝΙΕΥΜ
 ΑΡΟΛΛΟΝΙΟΣΞΕΝΟΦΑΝΤΟΥΛΑΜΠΤΡΕΥΜ
 ΑΝΤΙΜΑΧΟΣΣΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΘΟΡΙΚΙΟΣ
 ΚΛΕΙΤΟΦΟΝΧΑΡΙΣΑΝΔΡΟΥΙΟΝΙΔΗ
 ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΑΣΑΘΗΝΟΔΟΤΟΥΦΙΛΑΙΔΗ
 ΕΡΑΤΟΝΕΡΑΤΟΝΟΞΑΙΘΟΝΕΥΜ
 ΘΡΑΣΟΝΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥΑΝΑΚΑΙΕΥΜ
 ΑΘΗΝΑΙΟΣΑΡΙΣΤΟΝΟΞΛΑΜΠΤΡΕΥΜ
 ΑΡΟΛΛΟΔΩΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΑΛΑΙΕΥΜ
 ΜΕΝΙΣΚΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΤΡΥΝΕΥΜ
 ΜΙΛΟΝΜΙΛΟΝΟΞΙΩΝΙΔΗΞ

ΟΝΔΙΟΦΑΝΤΟΥ
 ΠΟΞΕΙΔΙΠΡΟΞΥΡΟΥ
 ΜΕΝΕΛΑΟΣΔΙΟΞΑΝ
 ΓΛΑΥΚΟΣΠΡΟΤΟΓ
 ΙΕΡΟΝΛΕΥΚΙΟΥ
 ΦΙΛΟΝΓΛΑΥΚΙΟΥ
 ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΑΓΑΘΟΥΞΤΡΙΚΟΡΥΜ
 ΔΙΟΓΕΝΗΣΑΝΙΩΝΙΥΚΗΦΙΞΙΕΥΜ
 ΗΡΑΚΛΕΩΜΗΝΟΛΟΥΚΡΙΟΕΥΜ
 ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥΒΟΥΤΑΔΗ
 ΦΑΛΑΚΡΟΣΑΝΔΡΟΥΡΑΙΑΝΙΕΥΜ
 ΔΙΟΝΥΣΟΓΕΝΗΣΑΝΔΡΟΥΑΠΤΡ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΞΕΝΟΦΑΝΤΟΥΑΛΑΙΕΥΜ
 ΣΟΣΑΝΔΡΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΚΡΙΕΥΜ
 ΚΑΛΛΙΘΕΟΣΑΥΣΙΔΟΥΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗ
 ΙΗΝΟΒΙΟΣΞΙΗΝΟΛΟΥΜΑΡΑΘΟΝΙΟΣ
 ΦΙΛΟΞΕΝΟΣΞΕΦΑΝΤΟΥΦΙΛΑΙΔΗ
 ΔΙΑΓΟΡΑΣΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥΦΛΥΕΥΜ
 ΑΡΙΣΤΩΝΦΙΛΟΞΕΝΙΔΟΥΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣ
 ΑΛΚΕΤΗΣΕΥΑΓΓΙΝΟΣΚΟΟΦΙΔΗ
 ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΞΟΞΙΚΡΑΤΟΥΥΙΘΕΥΜ
 ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣΞΕΞΘΕΟΥΚΕΙΡΙΑΔΗ
 ΟΛΥΜΠΙΧΟΣΔΙΑΓΟΡΟΥΑΧΕΡΔΟΥΞΙΟΣ
 ΝΕΟΝΝΕΟΝΟΞΑΧΑΡΝΕΥΜ
 ΦΑΙΔΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ
 ΑΡΟΛΛΟΔΩΡΟΣΞΕΝΟΚΛΕΟΥΞΟΤΡΥΝ
 ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΞΕΥΧΕΙΡΟΣΚΡΟΠΙΔΗ
 ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΥΑΧΑΡΝΕ
 ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΦΛΥΕΥΜ
 ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΕΝΙΡΧΟΥΙΟΝΑΙΟΣ
 ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣΕΝΙΚΑΡΧΟΥΞΘΙΟΥ
 ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΑΡΓΕΙΟΥΑΛΑΙΕΥΜ
 ΑΕΤΗΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥΚΡΙΔΕΥΜ
 ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΞΣΟΓΕΝΟΥΕΡΧΙΕΥΜ
 ΘΕΟΔΩΣΙΟΣ ΞΥΤΑΛΛΗΠΤΙΟΣ

ΗΒΟΥΛΗ
 ΤΟΥΞΕΡΙΜΕΛΗΤΑΞ

ΜΙΚΟΝΤΙΟΝΤΗΝΗ
 ΔΙΠΤΕΙΟΥΟΤΩΣΤ
 ΦΟΙΣΕΤΗΠΙΝΟΜΕΝΟ
 ΝΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣΟΒ
 ΗΕΒΑΙΑΝΑΘΞΕΩΣ

ΟΙΤΕΧΝΙΤΑΙ
 ΑΡΙΒΑΤΟΝ
 ΞΕΛΕΥΤΟΥ
 ΠΕΙΡΑΙΕΑ

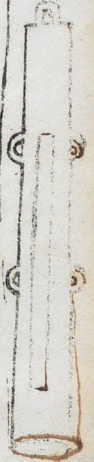
ΟΛΟΔΕΜΟΣΑΝΤΙΓΕΝΟΥ
 ΤΟΚΟΙΝΟΝΞΕΦΑΝΤΙ
 ΑΝΛΕΥΚΙΟΝΙΟΥΑ
 ΟΝΚΑΙΣΑΡΑΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

ΑΚΛΕΙΔΟΥ

ΕΚΤΩΝ
 ΠΑΛΑΙΩΝ

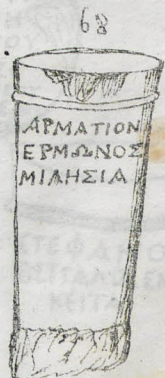
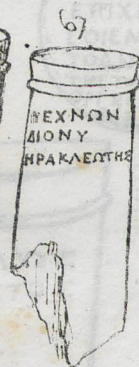
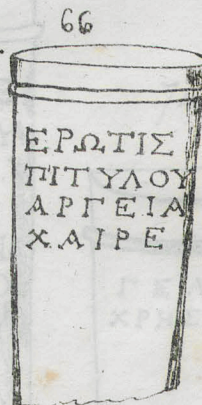
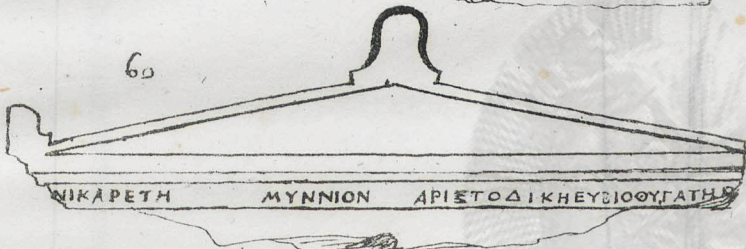
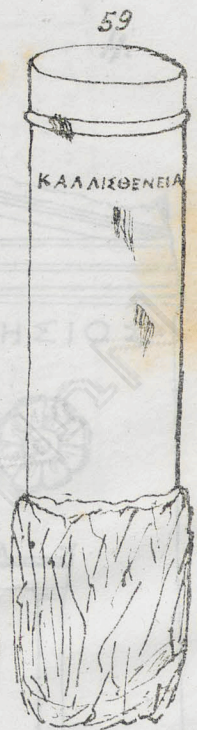
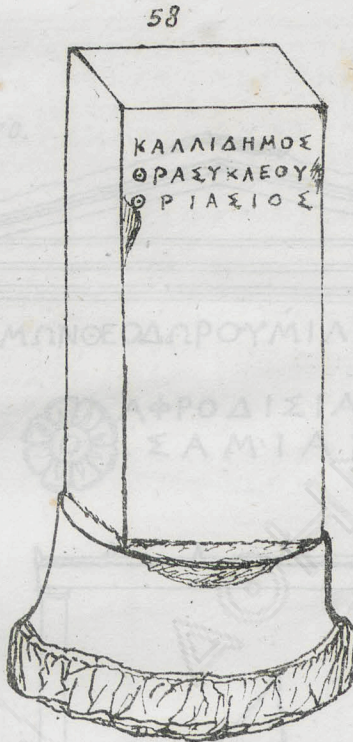
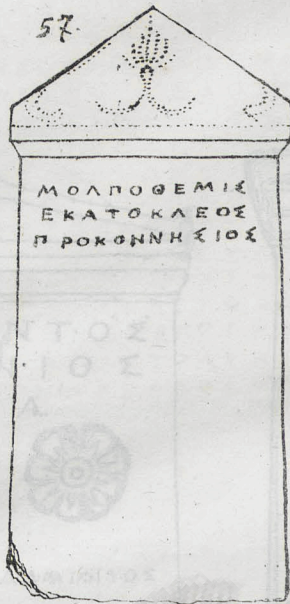
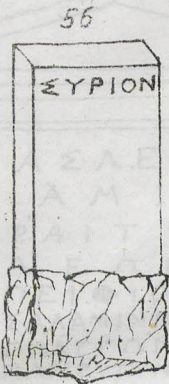
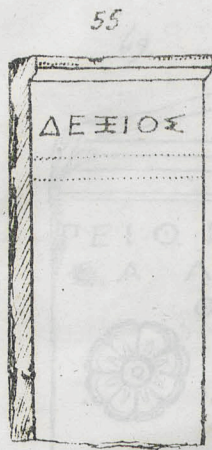
54

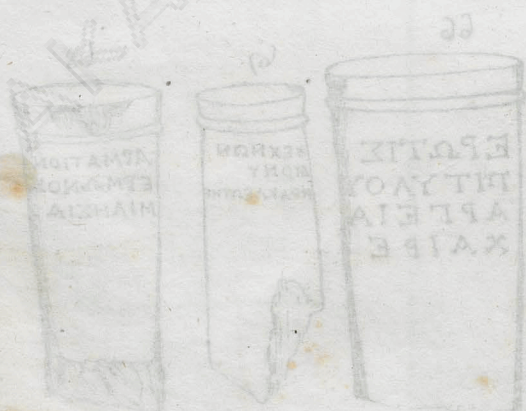
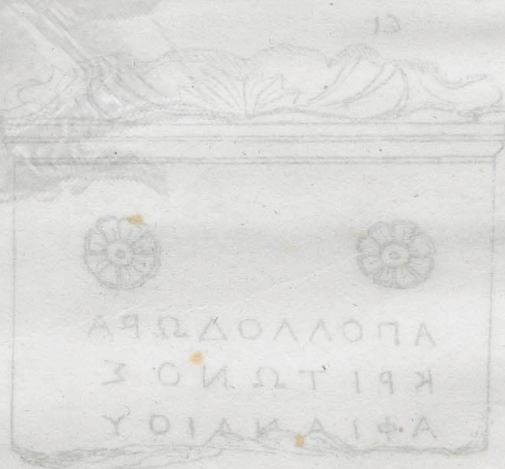
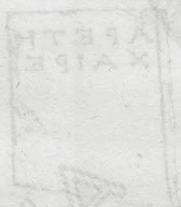
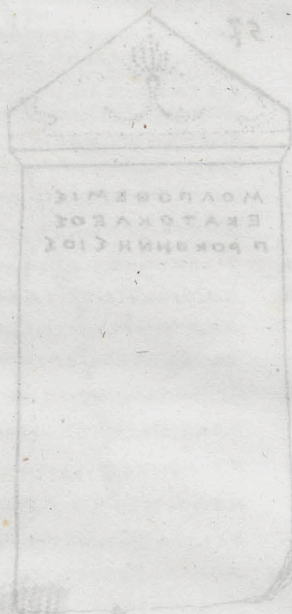
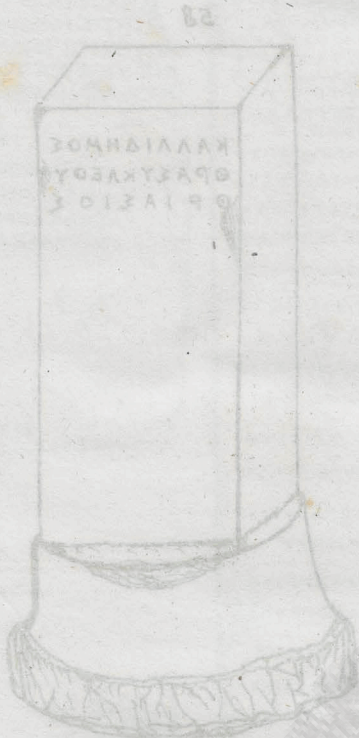

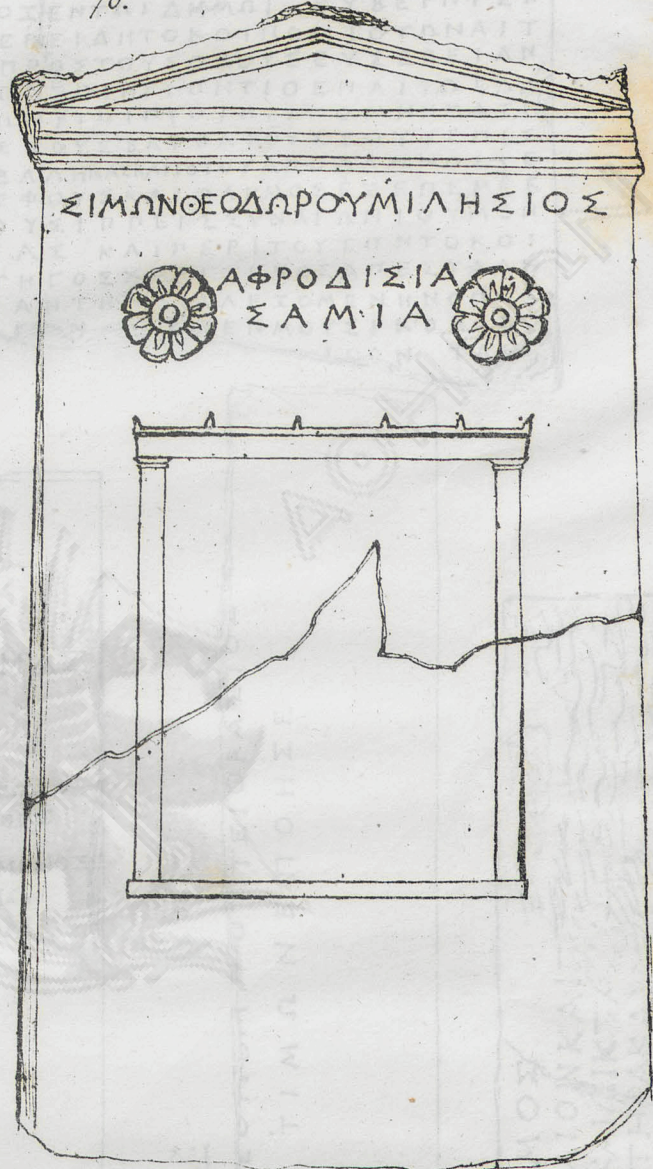
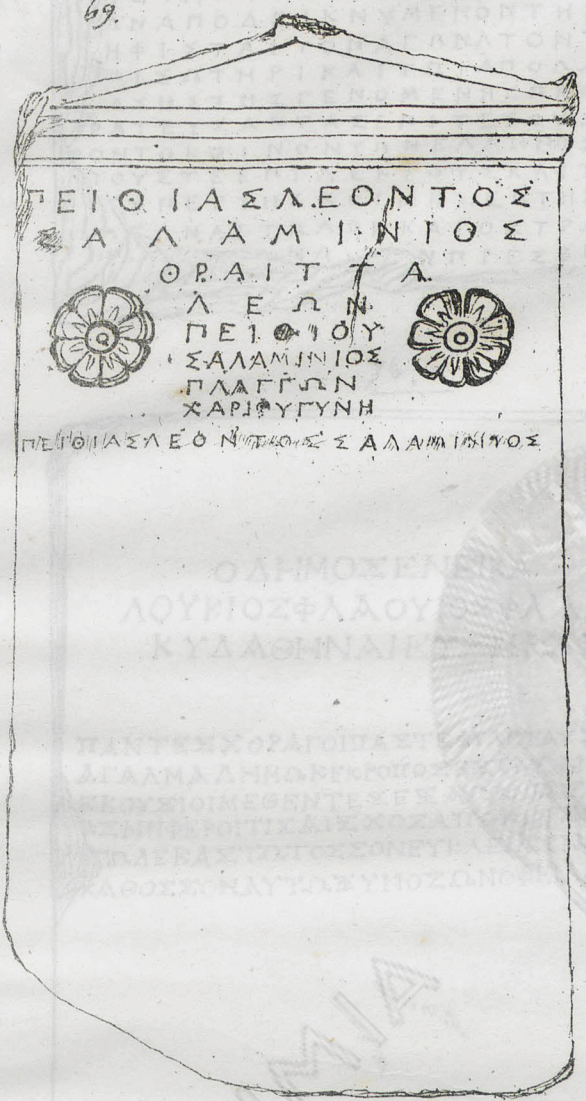

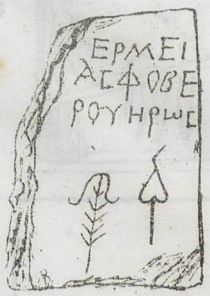
70.

69.

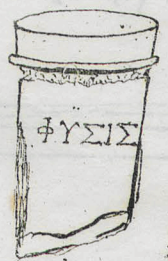

73.

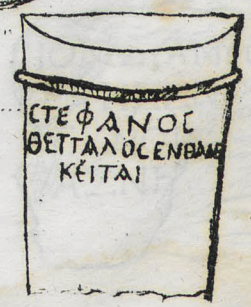
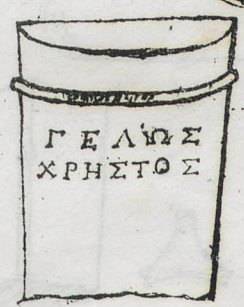
71.

72.

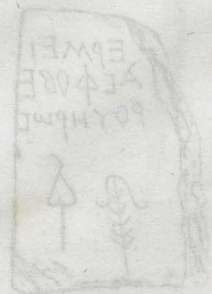
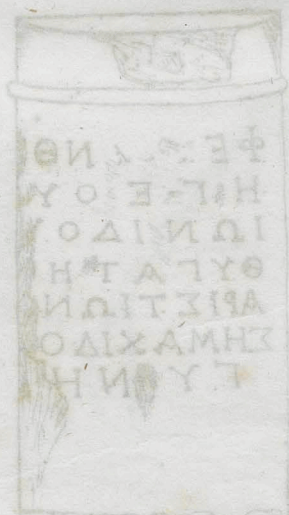
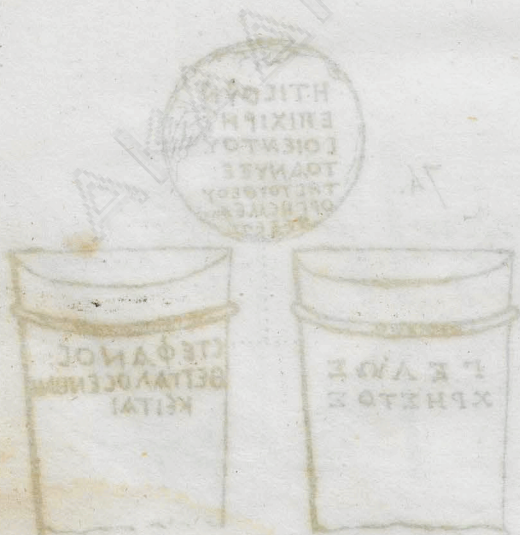
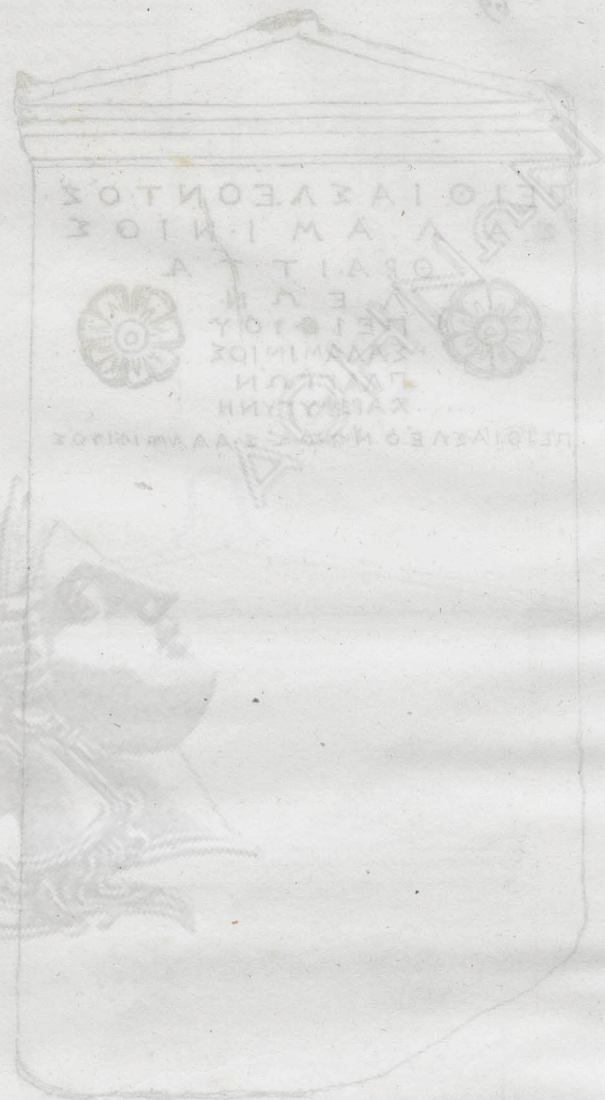

74.

Αὐτὴ ἔκδοσις ἐκ τῆς
 μεσαιωνικῆς κειμένης ἐκ τῆς ἀρχῆς
 τοῦ 1964 ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς ἐπιστήμης
 τῆς Ἑλλάδος.

ΠΙΠΟΛΥ ΕΥΚΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΙΓΕΙΔΟΣ ΕΝ ΑΤΗΣ ΠΡ
 ΤΑΝΕΙΑΣ ΗΙΧΑΙΡΕΦΩΝΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟΥ ΚΕΦΑΛΗΝΟΝ ΕΓΡΑ
 ΜΑΤΕΥΕΝΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΟΣΕΝΑΤΕΙΜΕΤΕΙΚΑΔΑΣΤΡΙΑΚΟ
 ΕΙΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΕΔΟΣΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙ ΚΥΒΕΡΝΙΣΚ
 ΙΟΥΑΛΙΜΟΥΣΙΟΣΕΙΡΕΝ ΕΠΕΙΔΗΤΟΚΟΙΝΟΝΤΟΤΩΝΑΙΤ
 ΥΝΑΠΟΔΕΙΚΝΥΜΕΝΟΝΤΗΝ ΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΕΥΣΕΒΕΙΑΝ
 ΗΦΙΣΤΑΙΤΟΝΑΓΩΝΑΤΟΝΤΩΝΕΩΤΗΡΙΩΝΤΙΟΕΝΑΙΤΩΝ
 ΙΣΩΤΗΡΙΚΑΙΤΩΔΙΑΡΟΛΛΩΝΥΤΗΡΙΟΥΙΩΙΥΡΟΜΝΗΜΑΤΗ
 ΔΗΞΕΤΗΣΓΕΝΟΜΕΝΗΣΠΡΟΣΤΟΥΣΒΑΡΒΑΡΟΥΣΤΟΥΣΕΡΙΣ
 ΡΑΤΕΥΣΑΝΤΑΣΕΠΙΤΕΤΟΥΣΕΛΛΗΝΑΣΚΑΙΤΟΥΑΡΟΛΛΩΝΟΣΙΕ
 ΡΟΝΤΟΚΩΙΝΟΝΤΩΝΕΛΛΗΝΩΝΕΦΟΥΣΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΣΕΠΕΜΕ
 ΤΟΥΣΤΕΕΡΠΙΛΕΚΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΙΠΠΕΙΣΣΥΝΑΓΩΝΙΟΥΜΕΝ
 ΥΠΕΡΤΗΣΚΟΙΝΗΣΣΩΤΗΡΙΑΣΚΑΙΡΕΡΙΤΟΥΤΟΝΤΟΚΟΙ
 ΤΩΝΑΙΤΩΛΛΩΝΚΑΙΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣΧΑΡΙΞΕΝΟΣΑΡΕΣΤΑΚ
 ΝΑΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑΝΤΗΝΑΙΔΑΛΕΣΟΜΕΝΗΝΟΠΩΣ
 ΓΝΕΜΟΥΣΙΚΟΝΙΣ
 ΤΑΙ

76, α.

Ο ΔΗΜΟΣ ΕΝΕΙΚΑ
 ΛΟΥΚΙΟΣΦΛΑΟΥΙΟΣΦΛΑΜΜΑΣ
 ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣΗΡΧΕ

ΠΑΝΤΕΣΧΟΡΑΓΟΙΠΑΣΤΕΦΥΛΕΤΑΧΧΟΡΟΣ
 ΑΓΑΛΜΑΔΗΜΩΦΕΚΡΟΠΟΣΕΣΤΑΣΑΝΤΟΜΕ
 ΕΚΟΥΣΙΟΙΜΕΣΕΝΤΕΣΕΦΑΓΩΝΙΑΣ
 ΡΕΜΗΦΕΡΟΙΤΙΣΑΙΣΧΟΣΑΠΟΚΙΣΣΟΥΜΕΝΟΣ
 ΠΟΔΕΡΑΣΤΟΤΟΣΧΟΝΕΥΚΛΕΙΔΑΧΝΕΜΩ
 ΚΑΘΟΣΧΟΝΑΥΤΩΦΥΝΟΣΩΝΟΦΕΙΛΟΜΑΙ

ΕΥ Ε ΕΥ Ε

ΕΥΟΥΤΤΕΣΕΟΠΟΜΠΟΥΤΕΙΟΡΑΣΙΟΣ
 ΤΙΜΩΝΕΠΟΗΣΕ

Ο ΔΗΜΟΣ
 ΑΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΚΑΙ
 ΡΧΙΕΡΕΑΚΑΙ
 ΥΤΟΥΣΩΤΗΡΑΚΑ

78.

76, β.

ΙΟΝΦΛΑΜΜΑ
 ΡΕΙΗΣΕΝΕ
 ΥΝΟΙ
 ΑΣΝΗ

